Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (CE) Nr. 715/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 iulie 2009

privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 211, 14.8.2009, p. 36)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Decizia 2010/685/UE Comisiei din 10 noiembrie 2010	L 293	67	11.11.2010
►M2	Decizia 2012/490/UE Comisiei din 24 august 2012	L 231	16	28.8.2012
►M3	Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013	L 115	39	25.4.2013

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 229, 1.9.2009, p. 29 (715/2009)

►C2 Rectificare, JO L 309, 24.11.2009, p. 87 (715/2009)

▼B

REGULAMENTUL (CE) Nr. 715/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 iulie 2009

privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [1],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor [2],

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat [3],

întrucât:

(1) Piața internă a gazelor naturale, care a fost implementată treptat începând cu 1999, are drept obiectiv să ofere tuturor consumatorilor din Comunitate, indiferent dacă sunt persoane fizice sau întreprinderi, posibilități reale de alegere, precum și noi oportunități de afaceri și un comerț transfrontalier mai intens, pentru a asigura obținerea de progrese în materie de eficiență, prețuri competitive și îmbunătățirea calității serviciilor, precum și pentru a contribui la siguranța alimentării cu gaze și la dezvoltarea durabilă.

(2) Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale [4] și Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 septembrie 2005 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale [5] au adus o contribuției semnificativă la crearea unei piețe interne a gazelor naturale.

(3) Experiența dobândită din punerea în aplicare și monitorizarea primului set de linii directoare în materie de bune practici, adoptat de Forumul european de reglementare a gazelor naturale (Forumul de la Madrid) în 2002, demonstrează că, pentru a asigura deplina punere în aplicare a normelor definite de respectivele linii directoare în toate statele membre și pentru a oferi în practică o garantare minimă a unor condiții uniforme de acces la piață, este necesar să se prevadă ca acestea să devină obligatorii din punct de vedere juridic.

---

[1] JO C 211, 19.8.2008, p. 23.
[2] JO C 172, 5.7.2008, p. 55.
[3] Avizul Parlamentului European din 9 iulie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 9 ianuarie 2009 (JO C 75 E, 31.3.2009, p. 38) și Poziția Parlamentului European din 22 aprilie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 25 iunie 2009.
[4] JO L 176, 15.7.2003, p. 57.
[5] JO L 289, 3.11.2005, p. 1.

▼B

(4) Un al doilea set de norme comune intitulat „Al doilea set de linii directoare în materie de bune practici” a fost aprobat la reuniunea Forumului de la Madrid din 24-25 septembrie 2003, iar obiectivul prezentului regulament este acela de a defini, pe baza respectivelor linii directoare, norme și principii de bază privind accesul la rețea și serviciile referitoare la accesul terților, gestionarea congestiei, transparența, echilibrarea și comercializarea drepturilor la capacitate.

(5) Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale ([1]) prevede posibilitatea de a recurge la un operator combinat de transport și de distribuție. Prin urmare, dispozițiile prezentului regulament nu impun modificarea organizării sistemelor naționale de transport și distribuție atunci când acestea sunt conforme cu dispozițiile relevante ale directivei respective.

(6) Conductele de înaltă presiune care leagă distribuitorii locali la rețeaua de gaze naturale și care nu sunt utilizate în principal pentru distribuția de gaze naturale la nivel local sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(7) Este necesar să se specifice criteriile conform cărora se stabilesc tarifele de acces la rețea, pentru a garanta respectarea deplină a principiului nediscriminării și a cerințelor unei bune funcționări a pieței interne, precum și pentru a lua în considerare în totalitate necesitatea integrității sistemului și a reflecta costurile reale suportate, în măsura în care acestea sunt transparente și corespund costurilor unui operator de rețea eficient și comparabil din punct de vedere structural, incluzând și un randament corespunzător al investiției și, după caz, luând în considerare analizele comparative ale tarifelor realizate de autoritățile de reglementare.

(8) La calcularea tarifelor pentru accesul la rețele, este necesar să fie luate în considerare costurile reale suportate, în măsura în care acestea sunt transparente și corespund costurilor unui operator de rețea eficient și comparabil din punct de vedere structural, precum și nevoia de a oferi un randament corespunzător al investiției și stimulente pentru construirea unei noi infrastructuri, inclusiv măsuri speciale de reglementare pentru investiții noi, astfel cum se prevede în Directiva 2009/73/CE. În această privință, în special în cazul în care există concurență reală între conducte, analiza comparativă a tarifelor realizată de autoritățile de reglementare reprezintă un element important de luat în considerare.

(9) Folosirea de modalități de stabilire a tarifelor bazate pe piață, cum ar fi licitațiile, trebuie să fie compatibilă cu dispozițiile prevăzute de Directiva 2009/73/CE.

(10) Este necesar un set comun minim de servicii referitoare la accesul terților pentru a oferi un standard comun minim care să reglementeze condițiile practice de acces în întreaga Comunitate, pentru a garanta că serviciile referitoare la accesul terților sunt suficient de compatibile și pentru a permite valorificarea avantajelor pe care le oferă o bună funcționare a pieței interne a gazelor naturale.

([1]) A se vedea pagina 94 din prezentul Jurnal Oficial.

▼B

(11) În prezent, există obstacole în calea vânzării de gaze naturale în condiții de egalitate, fără discriminare sau vreun dezavantaj în cadrul Comunității. În special, nu există încă în fiecare stat membru un acces nediscriminatoriu la rețea și nici niveluri de supraveghere exercitată de autoritățile de reglementare, similare din punct de vedere al eficacității, iar piețe izolate există în continuare.

(12) Pentru finalizarea pieței interne a gazelor naturale, ar trebui să se atingă un nivel suficient al capacității de interconectare transfrontalieră în ceea ce privește gazele, iar integrarea pieței ar trebui promovată.

(13) Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa” a subliniat importanța realizării pieței interne a gazelor naturale și a creării unor condiții de concurență echitabile pentru toate întreprinderile din domeniul gazelor naturale stabilite în Comunitate. Comunicările Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulate „Perspectivele pentru piața internă a gazelor naturale și a energiei electrice” și „Anchetă efectuată în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 în sectoarele europene ale gazelor naturale și energiei electrice (raport final)” au demonstrat că normele și măsurile actuale nu asigură cadrul necesar și nici nu oferă posibilitatea creării unor capacități de interconectare în vederea îndeplinirii obiectivului de a realiza o piață internă funcțională, eficientă și deschisă.

(14) Pe lângă punerea în aplicare completă a cadrului de reglementare existent, cadrul de reglementare al pieței interne în sectorul gazelor naturale, prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1775/2005, ar trebui adaptat în conformitate cu comunicările menționate.

(15) Este necesară, în special, o mai bună cooperare și coordonare între operatorii de transport și de sistem, pentru a crea coduri de rețea, în vederea asigurării și gestionării unui acces eficient și transparent la rețelele de transport transfrontaliere, precum și pentru a garanta o planificare coordonată și suficient orientată spre viitor și o evoluție tehnică satisfăcătoare a sistemului de transport în cadrul Comunității, inclusiv crearea de capacități de interconectare, acordând atenția cuvenită protecției mediului. Codurile de rețea respective ar trebui să fie conforme cu orientările-cadru care prin natura lor nu au caracter obligatoriu (orientări-cadru) și care sunt elaborate de Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energiei instituită prin Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energiei ([1]) („agenția”). Agenția ar trebui să aibă un rol în revizuirea, pe baza unor fapte concrete, a proiectelor de coduri de rețea, inclusiv în ceea ce privește conformitatea acestora cu orientările-cadru și ar trebui să aibă posibilitatea de a le recomanda Comisiei spre aprobare. De asemenea, se consideră oportun ca agenția să evalueze modificările propuse la codurile de rețea și ar trebui ca aceasta să aibă posibilitatea de a le recomanda Comisiei spre adoptare. Operatorii de transport și de sistem ar trebui să își exploateze rețelele în conformitate cu aceste coduri de rețea.

([1]) A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

▼B

(16) În scopul asigurării unei gestionări optime a rețelelor de transport de gaze din Comunitate, ar trebui instituită o rețea europeană a operatorilor de transport și de sistem de gaze naturale (ENTSO de gaze). Atribuțiile ENTSO de gaze ar trebui să fie îndeplinite în conformitate cu normele comunitare în domeniul concurenței, care rămân aplicabile deciziilor acesteia. Atribuțiile ENTSO de gaze ar trebui să fie clar definite, iar metoda sa de lucru ar trebui să asigure eficiența, transparența și natura reprezentativă a ENTSO de gaze. Codurile de rețea întocmite de ENTSO de gaze nu sunt menite să înlocuiască codurile de rețea naționale necesare pentru aspecte fără caracter transfrontalier. Având în vedere faptul că un progres mai eficace poate fi realizat printr-o abordare la nivel regional, operatorii de transport și de sistem ar trebui să înființeze structuri regionale în cadrul structurii generale de cooperare, garantând, în același timp, faptul că rezultatele la nivel regional sunt compatibile cu codurile de rețea și cu planurile la nivel comunitar fără caracter obligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani. Cooperarea în cadrul acestor structuri regionale presupune separarea efectivă a activităților de exploatare a rețelelor de activitățile legate de producere și alimentare. În absența unei astfel de separări, cooperarea regională dintre operatorii de transport și de sistem poate da naștere unui risc de comportament anticoncurențial. Statele membre ar trebui să promoveze cooperarea și să monitorizeze eficacitatea operațiunilor din cadrul rețelei la nivel regional. Cooperarea la nivel regional ar trebui să fie compatibilă cu evoluția către o piață internă a gazului competitivă și eficientă.

(17) Toți participanții la piață prezintă un interes în activitatea care se așteaptă să fie desfășurată de ENTSO de gaze. Prin urmare, un proces eficace de consultare este esențial, iar structurile existente, care au fost instituite în vederea facilitării și simplificării acestui proces precum Asociația europeană pentru simplificarea schimburilor de energie, autoritățile de reglementare naționale sau agenția ar trebui să joace un rol important.

(18) În vederea asigurării unei transparențe sporite a dezvoltării rețelei de transport de gaz din Comunitate, ENTSO de gaze ar trebui să elaboreze, să publice și să actualizeze periodic un plan la nivel comunitar fără caracter obligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani (planul la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei). Rețelele viabile pentru transportul gazelor naturale și interconexiunile regionale necesare, relevante din punct de vedere comercial sau din perspectiva siguranței alimentării, ar trebui incluse în acest plan de dezvoltare a rețelei.

(19) În scopul consolidării concurenței prin crearea de piețe angro lichide ale gazelor naturale, este vital ca acestea să poată fi comercializate independent de localizarea în sistem. Unica modalitate de a realiza acest lucru este de a oferi utilizatorilor rețelei libertatea de a rezerva, în mod independent, capacitate de intrare și de ieșire, ceea ce ar avea ca rezultat organizarea transportului de gaze naturale pe zone, și nu sub formă de fluxuri contractuale. Preferința pentru sistemele de intrare-ieșire care să faciliteze dezvoltarea concurenței a fost deja exprimată de majoritatea părților interesate, în cadrul celui de-al șaselea Forum de la Madrid din 30-31 octombrie 2002. Tarifele nu ar trebui să depindă de ruta de transport. Prin urmare, tariful stabilit pentru unul sau mai multe puncte de intrare nu ar trebui să depindă de tariful stabilit pentru unul sau mai multe puncte de ieșire și/sau viceversa.

▼B

(20) Trimiterile la contractele armonizate de transport în contextul accesului nediscriminatoriu la rețea al operatorilor de transport și de sistem nu înseamnă că respectivele condiții ale contractelor de transport ale unui operator de transport și de sistem dintr-un stat membru trebuie să fie aceleași cu cele ale altui operator de transport și de sistem din același sau din alt stat membru, cu excepția cazului în care se stabilesc cerințe minime ce trebuie respectate de toate contractele de transport.

(21) Rețelele de gaze se confruntă cu o congestie contractuală semnificativă. Gestionarea congestiei și principiile de alocare a capacității în cadrul contractelor recente sau negociate recent se bazează pe eliberarea capacității neutilizate, prin acordarea dreptului utilizatorilor de a subînchiria sau revinde capacitățile contractate și prin impunerea, asupra operatorilor de transport și de sistem, a obligației de a oferi pe piață capacitatea neutilizată, cel puțin pe baza unui aranjament pe termen scurt și cu posibilitatea de întrerupere. Având în vedere numărul mare de contracte existente și necesitatea creării de condiții cu adevărat echitabile de concurență atât pentru utilizatorii de capacitate nouă, cât și pentru utilizatorii de capacitate deja existentă, aceste principii ar trebui aplicate cu privire la întreaga capacitate contractată, inclusiv cu privire la contractele deja în vigoare.

(22) Deși, în prezent, congestia fizică a rețelelor este rareori o problemă în Comunitate, aceasta poate deveni o problemă în viitor. Prin urmare, este important să se stabilească principiul de bază pentru alocarea capacității congestionate în astfel de situații.

(23) Monitorizarea pieței realizată în ultimii ani de autoritățile de reglementare naționale și de Comisie a demonstrat că cerințele de transparență și normele privind accesul la infrastructură sunt insuficiente pentru a asigura existența unei piețe interne a gazelor cu adevărat funcțională, deschisă și eficientă.

(24) Accesul egal la informații despre starea fizică și eficiența sistemului este necesar astfel încât toți participanții la piață să poată evalua situația globală a cererii și a ofertei și să poată identifica cauzele variațiilor prețului angro. Acest lucru cuprinde informații mai precise privind cererea și oferta, capacitatea rețelei, fluxurile și întreținerea, echilibrarea și disponibilitatea și utilizarea capacității de rezervă. Având în vedere importanța respectivelor informații pentru funcționarea pieței, este necesară atenuarea limitărilor existente cu privire la publicare impuse din motive de confidențialitate.

(25) Cerințele privind confidențialitatea pentru informațiile sensibile din punct de vedere comercial prezintă o deosebită relevanță în cazul în care sunt vizate date de natură comercială strategică pentru societate, în cazul în care există doar un singur utilizator pentru o instalație de înmagazinare sau în cazul în care sunt vizate date referitoare la punctele de ieșire dintr-un sistem sau un subsistem care nu sunt conectate la alt sistem de transport sau distribuție, ci la un singur client industrial final, atunci când publicarea acestor date ar dezvălui informații confidențiale cu privire la procesul de producție al respectivului client.

▼B

(26) În scopul sporirii încrederii în piață, participanții la piață ar trebui să se asigure că toate persoanele care adoptă un comportament abuziv pot fi supuse unor sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Autoritățile competente ar trebui abilitate să investigheze în mod efectiv alegațiile referitoare la abuzurile de piață. În acest scop, este necesar ca autoritățile competente să aibă acces la datele care oferă informații cu privire la deciziile operaționale luate de întreprinderile de furnizare. Pe piața gazelor naturale, toate aceste decizii sunt comunicate operatorilor de sisteme sub forma rezervelor de capacitate, a nominalizărilor și a fluxurilor realizate. Operatorii de sistem ar trebui să păstreze informațiile respective, într-un format ușor accesibil, la dispoziția autorităților competente pentru o perioadă de timp determinată. Autoritățile competente ar trebui, în plus, să monitorizeze periodic respectarea normelor de către operatorii de transport și de sistem.

(27) În unele state membre, accesul la instalațiile de înmagazinare a gazelor și la instalațiile de gaze naturale lichefiate (GNL) este insuficient, fiind necesară, prin urmare, îmbunătățirea punerii în aplicare a normelor în materie existente. Monitorizarea efectuată de către Grupul european de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor naturale a condus la concluzia că liniile directoare pe bază voluntară referitoare la bunele practici în ceea ce privește accesul terților la rețea pentru operatorii de înmagazinare, asupra cărora toate părțile interesate au căzut de acord în cadrul Forumului de la Madrid, sunt aplicate într-un mod insuficient și, prin urmare, este necesar ca acestea să devină obligatorii.

(28) Sistemele de echilibrare nediscriminatorii și transparente din sectorul gazelor, care sunt operate de operatorii de transport și de sistem sunt mecanisme importante, mai ales pentru participanții noi intrați pe piață, care ar putea să întâmpine mai multe dificultăți în echilibrarea portofoliului global de vânzări decât societățile deja existente pe piața relevantă. Prin urmare, este necesar să se stabilească norme care să asigure utilizarea de către operatorii de transport și de sistem a unor astfel de sisteme într-un mod compatibil cu condiții de acces la rețea nediscriminatorii, transparente și reale.

(29) Comercializarea drepturilor primare la capacitate reprezintă un element important al dezvoltării unei piețe competitive și a creării de lichiditate. Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să stabilească norme de bază în acest sens.

(30) Autoritățile de reglementare naționale ar trebui să asigure respectarea normelor cuprinse în prezentul regulament și a liniilor directoare adoptate în temeiul acestuia.

(31) În liniile directoare anexate la prezentul regulament sunt definite norme specifice și detaliate de punere în aplicare, pe baza celui de-al doilea set de linii directoare în materie de bune practici. După caz, normele respective vor evolua în timp, luând în considerare diferențele care există între rețelele naționale din sectorul gazelor.

(32) Înainte de a se propune modificarea liniilor directoare anexate la prezentul regulament, Comisia ar trebui să asigure consultarea prealabilă a tuturor părților relevante implicate la care se referă liniile directoare, reprezentate de organizațiile profesionale, și pentru care liniile directoare prezintă interes, precum și a statelor membre din cadrul Forumului de la Madrid.

▼B

(33) Statele membre și autoritățile naționale competente ar trebui să prezinte Comisiei informațiile relevante. Comisia ar trebui să trateze aceste informații în mod confidențial.

(34) Prezentul regulament și liniile directoare adoptate în temeiul acestuia nu aduc atingere aplicării normelor comunitare privind concurența.

(35) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor pentru exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([1]).

(36) Comisia ar trebui să fie împuternicită, în special, să stabilească sau să adopte liniile directoare necesare pentru asigurarea gradului minim de armonizare necesar în vederea realizării obiectivului prezentului regulament. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(37) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea de norme echitabile pentru condițiile de acces la rețelele de transport al gazelor naturale, la instalațiile de înmagazinare și de GNL nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(38) Având în vedere întinderea modificărilor aduse Regulamentului (CE) nr. 1775/2005, este de dorit, din motive de claritate și de coerență, ca dispozițiile în cauză să fie reformate prin introducerea lor într-un singur text în cadrul unui nou regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament are drept obiectiv:

(a) stabilirea de norme nediscriminatorii pentru condițiile de acces la sistemele pentru transportul gazelor naturale, luând în considerare caracteristicile specifice ale piețelor naționale și regionale, în vederea asigurării unei funcționări corespunzătoare a pieței interne a gazelor;

(b) stabilirea de norme nediscriminatorii pentru condițiile de acces la instalațiile GNL și de înmagazinare, luând în considerare caracteristicile specifice ale piețelor naționale și regionale; și

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(c) facilitarea realizării unei piețe angro funcționale și transparente, cu un nivel ridicat al siguranței alimentării cu gaze, și asigurarea mecanismelor de armonizare a normelor de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de gaz.

Obiectivele menționate la primul paragraf cuprind definirea unor principii armonizate de fixare a tarifelor sau a unor metodologii de calcul al acestor tarife, definirea unor principii armonizate pentru accesul la rețea, dar nu și la instalațiile de înmagazinare, stabilirea de servicii pentru accesul terților și de principii armonizate pentru alocarea capacității și gestionarea congestiei, stabilirea de cerințe de transparență, norme de echilibrare și tarife de dezechilibru și facilitarea comercializării de capacitate.

Prezentul regulament, cu excepția articolului 19 alineatul (4), se aplică exclusiv instalațiilor de înmagazinare care intră sub incidența articolului 33 alineatul (3) sau alineatul (4) din Directiva 2009/73/CE.

Statele membre pot înființa o entitate sau un organism, în conformitate cu Directiva 2009/73/CE, în scopul îndeplinirii uneia sau mai multor funcții atribuite în mod obișnuit operatorului de transport și de sistem; această entitate sau organism face obiectul cerințelor prezentului regulament. Entitatea sau organismul respectiv fac obiectul unei certificări în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament și fac obiectul desemnării în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2009/73/CE.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „transport” înseamnă transportul gazelor naturale printr-o rețea formată în special din conducte de înaltă presiune, alta decât o rețea de conducte în amonte și alta decât partea de conducte de înaltă presiune folosită în special pentru distribuția de gaze naturale la nivel local, pentru a fi livrate clienților, dar care nu include alimentarea;

2. „contract de transport” înseamnă un contract încheiat de operatorul de transport și de sistem cu un utilizator al rețelei în vederea efectuării transportului;

3. „capacitate” înseamnă fluxul maxim, exprimat în metri cubi normali pe unitate de timp sau în unitate de energie pe unitate de timp la care are dreptul utilizatorul rețelei în conformitate cu prevederile contractului de transport;

4. „capacitate neutilizată” înseamnă capacitatea fermă pe care a achiziționat-o un utilizator al rețelei în baza unui contract de transport dar pe care utilizatorul nu a indicat-o până la termenul limită specificat în contract;

5. „gestionarea congestiei” înseamnă gestionarea portofoliului de capacități al operatorului de transport și de sistem în vederea utilizării optime și maxime a capacității tehnice și pentru detectarea în timp util a viitoarelor puncte de congestie și a punctelor de saturație;

▼B

6. „piață secundară” înseamnă piața capacității comercializate altfel decât pe piața principală;

7. „nominalizare” înseamnă raportarea prealabilă de către utilizatorul rețelei către operatorul de transport și de sistem a debitului real pe care utilizatorul rețelei dorește să-l injecteze sau să-l retragă efectiv din sistem;

8. „renominalizare” înseamnă raportarea ulterioară a nominalizării corectate;

9. „integritatea sistemului” înseamnă starea unei rețele de transport, inclusiv instalațiile de transport necesare, în care presiunea și calitatea gazelor naturale rămân între limitele minime și maxime stabilite de operatorul de transport și de sistem, astfel încât transportul gazelor naturale să fie garantat din punct de vedere tehnic;

10. „perioadă de echilibrare” înseamnă perioada în care fiecare utilizator al rețelei trebuie să compenseze retragerea unei cantități de gaze naturale, exprimate în unități de energie, prin injectarea aceleiași cantități de gaze naturale în rețeaua de transport în conformitate cu contractul de transport sau codul rețelei;

11. „utilizator al rețelei” înseamnă orice client sau potențial client al unui operator de transport și de sistem și operatorii de transport și de sistem înșiși, în măsura în care acest lucru le este necesar pentru îndeplinirea funcțiilor în materie de transport;

12. „serviciu întreruptibil” înseamnă orice serviciu oferit de operatorul de transport și de sistem în legătură cu capacitatea întreruptibilă;

13. „capacitate întreruptibilă” înseamnă capacitate de transport al gazelor care poate fi întreruptă de operatorul de transport și de sistem în conformitate cu condițiile prevăzute în contractul de transport;

14. „serviciu pe termen lung” înseamnă orice serviciu oferit de operatorul de transport și de sistem cu o durată de un an sau mai mult;

15. „serviciu pe termen scurt” înseamnă orice serviciu oferit de operatorul de transport și de sistem cu o durată mai mică de un an;

16. „capacitate fermă” înseamnă capacitatea de transport de gaze garantată contractual ca fiind neîntreruptibilă de către operatorul de transport și de sistem;

17. „servicii ferme” înseamnă orice serviciu oferit de operatorul de transport și de sistem în legătură cu capacitatea fermă;

18. „capacitate tehnică” înseamnă capacitatea fermă maximă pe care o poate oferi operatorul de transport și de sistem utilizatorilor rețelei, luând în considerare integritatea sistemului și cerințele de exploatare a rețelei de transport;

19. „capacitate contractată” înseamnă capacitatea pe care operatorul de transport și de sistem a alocat-o unui utilizator al rețelei printr-un contract de transport;

▼B

20. „capacitate disponibilă” înseamnă partea din capacitatea tehnică care nu este alocată și este încă disponibilă pentru sistem în momentul respectiv;

21. „congestie contractuală” înseamnă situația în care nivelul cererii de capacitate fermă depășește capacitatea tehnică;

22. „piață principală” înseamnă piața capacității comercializate direct de către operatorul de transport și de sistem;

23. „congestie fizică” înseamnă situația în care nivelul cererii de livrări efective depășește capacitatea tehnică la un moment dat;

24. „capacitate a instalației GNL” înseamnă capacitatea disponibilă la un terminal de GNL pentru lichefierea gazelor naturale sau pentru import, descărcare, servicii auxiliare, înmagazinare temporară și regazeificare a GNL;

25. „spațiu” înseamnă volumul pe care utilizatorul unei instalații de înmagazinare are dreptul să îl utilizeze pentru înmagazinarea gazelor;

26. „debitul de extracție” înseamnă debitul la care utilizatorul unei instalații de înmagazinare are dreptul să extragă gazele din instalație;

27. „debitul de injecție” înseamnă debitul la care utilizatorul unei instalații de înmagazinare are dreptul să injecteze gazele din instalație;

28. „capacitatea de înmagazinare” înseamnă orice combinație între spațiu, debit de injecție și debit de extracție.

(2) Fără a aduce atingere definițiilor de la alineatul (1) din prezentul articol, definițiile de la articolul 2 din Directiva 2009/73/CE, care sunt relevante pentru aplicarea prezentului regulament, se aplică de asemenea, cu excepția definiției transportului de la punctul 3 din articolul menționat.

Definițiile de la punctele 3-23 de la alineatul (1) al prezentului articol care fac referire la transport se aplică, prin analogie, cu referire la instalațiile de înmagazinare și la instalațiile GNL.

Articolul 3

Certificarea operatorilor de transport și de sistem

(1) Comisia examinează orice notificare privind decizia de certificare a unui operator de transport și de sistem, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (6) din Directiva 2009/73/CE, imediat după primirea notificării. În termen de două luni de la data primirii unei astfel de notificări, Comisia transmite autorității de reglementare naționale competente un aviz în ceea ce privește compatibilitatea cu articolul 10 alineatul (2) sau cu articolul 11 și cu articolul 9 din Directiva 2009/73/CE.

În vederea elaborării avizului menționat la primul paragraf, Comisia poate solicita avizul agenției cu privire la decizia autorității de reglementare naționale referitoare la certificare. Într-o astfel de situație, termenul de două luni menționat la primul paragraf se prelungește cu două luni.

▼B

În lipsa unui aviz al Comisiei în termenul menționat la primul și al doilea paragraf, se consideră că aceasta nu a avut nici un fel de obiecții împotriva deciziei autorității de reglementare.

(2) La primirea unui aviz din partea Comisiei, autoritatea de reglementare națională adoptă, în termen de două luni, decizia finală cu privire la certificarea operatorului de transport și de sistem, ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul Comisiei. Decizia autorității de reglementare și avizul Comisiei se publică împreună.

(3) În orice moment pe parcursul procedurii, autoritățile de reglementare și/sau Comisia pot solicita operatorilor de transport și de sistem și/sau întreprinderilor care desfășoară oricare dintre activitățile de producție sau de furnizare orice informații relevante pentru îndeplinirea sarcinilor acestora, în temeiul prezentului articol.

(4) Autoritățile de reglementare și Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

(5) Comisia poate adopta linii directoare care să stabilească detaliile procedurii care trebuie urmată pentru punerea în aplicare a alineatelor (1) și (2) din prezentul articol. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).

(6) În cazul în care Comisia a primit o notificare privind certificarea unui operator de transport și de sistem în temeiul articolului 9 alineatul (10) din Directiva 2009/73/CE, Comisia ia o decizie privind certificarea. Autoritatea de reglementare se conformează deciziei Comisiei.

Articolul 4

Rețeaua europeană a operatorilor de transport și de sistem de gaze naturale

Toți operatorii de transport și de sistem cooperează la nivel comunitar prin ENTSO de gaze, în scopul promovării finalizării și funcționării pieței interne a gazelor naturale și a comerțului transfrontalier, precum și în scopul asigurării unei gestionări optime, a unei exploatări coordonate și a unei evoluții tehnice sănătoase a rețelei de transport de gaze naturale.

Articolul 5

Înființarea ENTSO de gaze

(1) Până la 3 martie 2011, fiecare operator de transport și de sistem de gaze transmite Comisiei și agenției proiectul de statut, o listă a membrilor și proiectul de regulament de procedură, inclusiv normele de procedură cu privire la consultarea părților interesate, ale ENTSO de gaze care urmează să fie instituită.

(2) În termen de două luni de la data primirii documentelor de mai sus, după consultarea în mod oficial a organizațiilor care reprezintă părțile interesate, în special utilizatorii sistemului, inclusiv clienții, agenția furnizează Comisiei un aviz cu privire la proiectul de statut, la lista membrilor și la proiectul de regulament de procedură.

▼B

(3) Comisia furnizează un aviz cu privire la proiectul de statut, la lista membrilor și la proiectul de regulament de procedură, luând în considerare avizul agenției prevăzut la alineatul (2), în termen de trei luni de la data primirii avizului agenției.

(4) În termen de trei luni de la data primirii avizului Comisiei, operatorii de transport și de sistem înființează ENTSO de gaze și adoptă și publică statutul și regulamentul de procedură ale acesteia.

Articolul 6

Stabilirea codurilor de rețea

(1) După consultarea agenției, a ENTSO de gaze și a celorlalte părți interesate relevante, Comisia stabilește lista anuală a priorităților, care identifică domeniile prevăzute la articolul 8 alineatul (6) care urmează că fie incluse în elaborarea codurilor de rețea.

(2) Comisia solicită agenției să transmită într-un termen rezonabil, care să nu depășească șase luni, o orientare-cadru fără caracter obligatoriu („orientarea-cadru”), care să stabilească principii clare și obiective, în conformitate cu articolul 8 alineatul (7), pentru elaborarea codurilor de rețea referitoare la domeniile identificate în lista de priorități. Fiecare orientare-cadru contribuie la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței. În urma unei cereri motivate din partea agenției, Comisa poate prelungi acest termen.

(3) Agenția consultă în mod oficial ENTSO de gaze și alte părți interesate relevante cu privire la orientarea-cadru, într-un interval de cel puțin două luni, într-un mod deschis și transparent.

(4) În cazul în care Comisia consideră că orientarea-cadru nu contribuie la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței, Comisia poate solicita agenției să revizuiască orientarea-cadru într-un termen rezonabil și să le retransmită Comisiei.

(5) În cazul în care agenția nu transmite sau nu retransmite orientarea-cadru în termenul stabilit de Comisie în temeiul alineatelor (2) sau (4), Comisia elaborează orientarea-cadru în cauză.

(6) Comisia solicită ENTSO de gaze să transmită agenției un cod de rețea conform cu orientarea-cadru relevantă într-un termen rezonabil, care să nu depășească douăsprezece luni.

(7) În termen de trei luni de la data primirii unui cod de rețea, perioadă în care agenția poate avea o consultare formală cu părțile interesate relevante, agenția prezintă ENTSO de gaze un aviz motivat cu privire la codul de rețea.

(8) ENTSO de gaze poate modifica codul de rețea din perspectiva avizului agenției și îl poate retransmite agenției.

(9) În momentul în care agenția consideră că respectivul cod de rețea este conform cu orientarea-cadru relevantă, agenția transmite Comisiei codul de rețea și poate recomanda adoptarea acestuia într-un termen rezonabil. În cazul în care Comisia nu adoptă codul de rețea respectiv, aceasta prezintă motivele în acest sens.

▼B

(10) În cazul în care ENTSO de gaze nu a reușit să elaboreze un cod de rețea în termenul stabilit de Comisie în temeiul alineatului (6), Comisia poate solicita agenției să pregătească un proiect de cod de rețea pe baza orientării-cadru relevante. Agenția poate lansa alte consultări pe parcursul pregătirii unui proiect de cod de rețea, în temeiul prezentului alineat. Agenția transmite Comisiei un proiect de cod de rețea pregătit în temeiul prezentului alineat și poate recomanda adoptarea acestuia.

(11) Comisia poate adopta, din proprie inițiativă în cazul în care ENTSO de gaze nu a pregătit un cod de rețea sau agenția nu a pregătit un proiect de cod de rețea în conformitate cu alineatul (10) din prezentul articol, sau la recomandarea agenției, în temeiul alineatului (9) din prezentul articol, unul sau mai multe coduri de rețea în domeniile enumerate la articolul 8 alineatul (6).

În cazul în care Comisia propune adoptarea unui cod de rețea din proprie inițiativă, Comisia consultă agenția, ENTSO de gaze și toate părțile interesate relevante cu privire la proiectul de cod de rețea într-un interval de cel puțin două luni. Masurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).

(12) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului Comisiei de a adopta sau de a modifica liniile directoare, astfel cum se prevede la articolul 23.

Articolul 7

Modificarea codurilor de rețea

(1) Proiectele de modificare a oricărui cod de rețea adoptat în conformitate cu articolul 6 pot fi propuse agenției de către persoanele care pot fi interesate de respectivul cod de rețea, inclusiv de către ENTSO de gaze, operatorii de transport și de sistem, utilizatori de rețea și consumatori. De asemenea, agenția poate propune modificări din proprie inițiativă.

(2) Agenția consultă toate părțile interesate în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 713/2009. În urma acestui proces, agenția poate prezenta Comisiei propuneri motivate de modificare, explicând modul în care propunerile respective respectă obiectivele codurilor de rețea stabilite la articolul 6 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Comisia poate adopta, ținând seama de propunerile agenției, modificări la oricare dintre codurile de rețea adoptate în temeiul articolului 6. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).

▼B

(4) Luarea în considerare a modificărilor propuse în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 28 alineatul (2) se limitează la analizarea aspectelor legate de modificarea propusă. Modificările propuse nu aduc atingere altor modificări pe care le poate propune Comisia.

Articolul 8

Atribuțiile ENTSO de gaze

(1) ENTSO de gaze elaborează coduri de rețea în domeniile menționate la alineatul (6) din prezentul articol, în urma solicitării care i-a fost adresată de către Comisie, în conformitate cu articolul 6 alineatul (6).

(2) ENTSO de gaze poate elabora coduri de rețea în domeniile menționate la alineatul (6), cu scopul de a atinge obiectivele prevăzute la articolul 4, în cazul în care respectivele coduri de rețea nu se aplică domeniilor menționate în solicitarea care i-a fost adresată de către Comisie. Coduri de rețea respective sunt transmise agenției în vederea emiterii unui aviz. Respectivul aviz este luat în considerare în mod corespunzător de către ENTSO de gaze.

(3) ENTSO de gaze adoptă:

(a) instrumentele comune pentru exploatarea rețelelor, pentru a asigura coordonarea exploatării rețelei în condiții normale și de urgență, inclusiv o grilă comună de clasificare a incidentelor, și planurile de cercetare;

(b) un plan la nivel comunitar fără caracter obligatoriu de dezvoltare a rețelei pe zece ani (planul la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei), inclusiv o evaluare europeană cu privire la adecvarea capacităților, la fiecare doi ani;

(c) recomandări privind coordonarea cooperării tehnice între operatorii de transport și sistem din Comunitate și din țările terțe;

(d) un program anual de activitate;

(e) un raport anual;

(f) evaluări anuale de vară și de iarnă cu privire la adecvarea capacităților.

(4) Evaluarea europeană cu privire la adecvarea capacităților menționată la alineatul (3) litera (b) acoperă capacitatea generală a sistemului de gaze de a satisface cererea de gaze existentă și prognozată pentru următoarea perioadă de cinci ani, precum și pentru o perioada cuprinsă între cinci și zece ani de la data la care a fost realizată respectiva evaluare. Evaluarea europeană cu privire la adecvarea capacităților se realizează pe baza evaluărilor naționale cu privire la adecvarea capacităților, pregătite de fiecare operator de transport și de sistem individual.

(5) Programul anual de activitate menționat la alineatul (3) litera (d) cuprinde o listă și o descriere a codurilor de rețea care urmează să fie pregătite, un plan cu privire la coordonarea exploatării rețelei și la desfășurarea activităților de cercetare și dezvoltare care vor fi realizate în decursul anului în cauză, precum și un calendar previzional.

(6) Codurile de rețea menționate la alineatele (1) și (2) acoperă următoarele domenii, ținând seama, dacă este cazul, de caracteristicile specifice ale regiunilor:

(a) normele privind siguranța și fiabilitatea rețelei;

▼B

(b) normele privind racordarea la rețea;

(c) normele privind accesul terților;

(d) normele privind schimbul de date și decontarea;

(e) normele privind interoperabilitatea;

(f) procedurile operaționale pentru situații de urgență;

(g) normele privind alocarea capacității și gestionarea congestiei;

(h) normele privind schimburile comerciale asociate prestării tehnice și operaționale de servicii de acces la rețea și de echilibrare a sistemului;

(i) normele privind transparența;

(j) normele de echilibrare, inclusiv normele cu privire la procedurile de nominalizare, normele cu privire la tarifele de dezechilibru și normele cu privire la echilibrarea operațională între sistemele de operatori de transport și de sistem aferente rețelei;

(k) normele cu privire la structurile armonizate ale tarifelor de transport; și

(l) normele privind eficiența energetică a rețelelor de gaze naturale.

(7) Codurile de rețea sunt elaborate pentru aspecte de rețea cu caracter transfrontalier și aspecte legate de integrarea pieței și nu aduc atingere dreptului statelor membre de a stabili coduri naționale de rețea care nu afectează comerțul transfrontalier.

(8) ENTSO de gaze monitorizează și analizează punerea în aplicare a codurilor de rețea și a liniilor directoare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (11) și impactul acestora asupra armonizării normelor aplicabile care vizează facilitarea integrării piețelor. ENTSO de gaze raportează agenției concluziile sale și include rezultatele analizei în raportul anual menționat la alineatul (3) litera (e) din prezentul articol.

(9) ENTSO de gaze pune la dispoziție toate informațiile solicitate de către agenție în vederea îndeplinirii sarcinilor care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1).

(10) ENTSO de gaze adoptă și publică, la fiecare doi ani, un plan la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei menționat la alineatul (3) litera (b). Planul la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei cuprinde modelarea rețelei integrate, scenariul de dezvoltare, o evaluare europeană privind adecvarea cererii și a ofertei, precum și evaluarea flexibilității sistemului.

În special, planul la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei:

▼M3

(a) se bazează pe planuri naționale de investiții, luând în considerare planurile regionale de investiții menționate la articolul 12 alineatul (1) și, dacă este cazul, aspectele la nivelul Uniunii legate de planificarea rețelei, prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene ([1]); face obiectul unei analize costuri-beneficii utilizând metodologia stabilită în conformitate cu articolul 11 din regulamentul menționat;

([1]) JO L 115, 25.4.2013, p. 39.

▼B

(b) în ceea ce privește interconectările transfrontaliere, se bazează, de asemenea, pe nevoile rezonabile ale diferiților utilizatori de rețea și integrează angajamentele pe termen lung ale investitorilor menționați la articolele 14 și 22 din Directiva 2009/73/CE;

(c) identifică deficiențele investiționale, în special în ceea ce privește capacitățile transfrontaliere.

În ceea ce privește al doilea paragraf litera (c), planul la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei poate fi însoțit de o revizuire a obstacolelor în calea creșterii capacității transfrontaliere a rețelei, provocate de diferențele existente la nivelul procedurilor sau al practicilor de aprobare.

(11) Agenția revizuiește planurile naționale de dezvoltare a rețelei pe zece ani, în vederea evaluării concordanței acestora cu planul la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei. În cazul în care agenția identifică neconcordanțe între un plan național de dezvoltare a rețelei pe zece ani și planul la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei, recomandă, după caz, modificarea planului național de dezvoltare a rețelei pe zece ani sau a planului la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei. În cazul în care un astfel de plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani este elaborat în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2009/73/CE, agenția recomandă autorității naționale de reglementare competente să modifice planul național de dezvoltare a rețelei pe zece ani în conformitate cu articolul 22 alineatul (7) din directiva respectivă și informează Comisia cu privire la aceasta.

(12) La cererea Comisiei, ENTSO de gaze prezintă Comisiei punctul său de vedere cu privire la adoptarea liniilor directoare menționate la articolul 23.

Articolul 9

Monitorizarea efectuată de către agenție

(1) Agenția monitorizează executarea sarcinilor ENTSO de gaze menționate la articolul 8 alineatele (1), (2) și (3) și raportează Comisiei.

Agenția monitorizează punerea în aplicare de către ENTSO de gaze a codurilor de rețea elaborate în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) și a codurilor de rețea care au fost elaborate în conformitate cu articolul 6 alineatele (1)-(10) dar care nu au fost adoptate de către Comisie în temeiul articolului 6 alineatul (11). În cazul în care ENTSO de gaze nu a pus în aplicare astfel de coduri de rețea, agenția solicită ENTSO de gaze să prezinte o explicație motivată corespunzător cu privire la motivele nepunerii lor în aplicare. Agenția informează Comisia referitor la această explicație și își prezintă avizul.

Agenția monitorizează și analizează punerea în aplicare a codurilor și a liniilor directoare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (11) și impactul acestora asupra armonizării normelor aplicabile care vizează facilitarea integrării piețelor, precum și asupra nediscriminării, concurenței efective și funcționării eficiente a pieței și raportează Comisiei.

(2) ENTSO de gaze transmite agenției, în vederea emiterii unui aviz, proiectul de plan la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei, proiectul de program anual de activitate, incluzând informații cu privire la procesul de consultare și celelalte documente menționate la articolul 8 alineatul (3).

▼B

În termen de două luni de la data primirii documentelor de mai sus, agenția furnizează ENTSO de gaze și Comisiei un aviz motivat corespunzător și recomandări, în cazul în care consideră că proiectul de program anual de activitate sau proiectul de plan la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei prezentat de ENTSO de gaze nu contribuie la respectarea principiilor nediscriminării, concurenței efective, funcționării eficiente a pieței sau la realizarea unui nivel suficient de interconectare transfrontalieră deschisă accesului terților.

Articolul 10

Consultări

(1) La elaborarea codurilor de rețea, a proiectului de plan la nivel comunitar de dezvoltare a rețelei și a programului anual de activitate menționate la articolul 8 alineatele (1), (2) și (3), ENTSO de gaze organizează un proces de consultare extinsă, într-un stadiu incipient, în mod deschis și transparent, implicând toți participanții la piață relevanți și în special organizațiile reprezentând toate părțile interesate, în conformitate cu regulamentul de procedură menționat la articolul 5 alineatul (1). Consultarea include, de asemenea, autorități de reglementare naționale și alte autorități naționale, întreprinderi de furnizare și producție, utilizatori ai rețelelor (inclusiv clienți), operatori de distribuție, precum și asociații relevante din domeniul industriei, organisme tehnice și platforme ale părților interesate. Consultarea are ca scop identificarea punctelor de vedere și a propunerilor tuturor părților relevante implicate în procesul decizional.

(2) Toate documentele și procesele-verbale ale întrunirilor care au legătură cu consultările menționate la alineatul (1) se fac publice.

(3) Înainte de adoptarea programului anual de activitate și a codurilor de rețea menționate la articolul 8 alineatele (1), (2) și (3), ENTSO de gaze precizează în ce mod au fost luate în considerare observațiile primite în cadrul consultării. În cazul în care observațiile nu au fost luate în considerare, aceasta furnizează un aviz motivat.

▼M3

Articolul 11

Costuri

Costurile legate de activitățile ENTSO de gaze menționate la articolele 4-12 din prezentul regulament și la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 347/2013 sunt suportate de operatorii de transport și de sistem și se iau în considerare la calcularea tarifelor. Autoritățile de reglementare aprobă costurile respective numai dacă acestea sunt rezonabile și adecvate.

▼B

Articolul 12

Cooperarea regională a operatorilor de transport și de sistem

(1) Operatorii de transport și de sistem instituie o cooperare regională în cadrul ENTSO de gaze, pentru a contribui la îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 8 alineatele (1), (2) și (3). Aceștia publică, în special, un plan regional de investiții la fiecare doi ani și pot lua decizii privind investițiile pe baza respectivului plan regional de investiții.

▼B

(2) Operatorii de transport și de sistem promovează acorduri operaționale, în vederea asigurării unei gestionări optime a rețelei, precum și dezvoltarea schimburilor de energie, alocarea coordonată de capacitate transfrontalieră prin soluții nediscriminatorii bazate pe mecanismele pieței, acordând o atenție deosebită meritelor specifice ale licitațiilor implicite pentru alocații pe termen scurt, precum și integrarea mecanismelor de echilibrare și a celor privind rezerva de putere.

(3) În scopul atingerii obiectivelor stabilite la alineatele (1) și (2), zona geografică acoperită de fiecare structură de cooperare regională poate fi definită de către Comisie, ținând seama de structurile de cooperare regională existente. Fiecare stat are dreptul de a promova cooperarea în mai multe zone geografice. Măsura menționată în prima teză, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).

În acest scop, Comisia consultă agenția și ENTSO de gaze.

Articolul 13

Tarifele privind accesul la rețele

(1) Tarifele sau metodologiile folosite la calcularea lor, aplicate de operatorii de transport și de sistem și aprobate de autoritățile de reglementare în conformitate cu articolul 41 alineatul (6) din Directiva 2009/73/CE, precum și tarifele publicate în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) din directiva respectivă trebuie să fie transparente, să ia în considerare nevoia de integritate a sistemului și de îmbunătățire a acesteia și să reflecte costurile reale suportate, în măsura în care acestea corespund costurilor unui operator de rețea eficient și comparabil din punct de vedere structural și care sunt transparente, incluzând și o rentabilitate corespunzătoare a investiției și, după caz, luând în considerare analizele comparative ale tarifelor realizate de autoritățile de reglementare. Tarifele sau metodologiile folosite la calcularea lor se aplică în mod nediscriminatoriu.

Statele membre pot hotărî că tarifele se pot stabili și prin acorduri bazate pe piață, precum licitațiile, cu condiția ca aceste acorduri și veniturile rezultate din ele să fie aprobate de autoritatea de reglementare.

Tarifele sau metodologiile folosite la calcularea lor facilitează comerțul eficient cu gaze și concurența, în același timp evitând subvențiile încrucișate dintre utilizatorii rețelei, oferind stimulente pentru investiții și menținând sau creând interoperativitate pentru rețelele de transport.

Tarifele pentru utilizatorii de rețele sunt nediscriminatorii și se stabilesc separat pentru fiecare punct de intrare sau punct de ieșire în/din sistemul de transport. Mecanismele de alocare a costurilor și metodologia de stabilire a ratelor în ce privește punctele de intrare și de ieșire se aprobă de către autoritățile de reglementare naționale. Până la 3 septembrie 2011 statele membre asigură că, la încheierea unei perioade de tranziție, tarifele de acces la rețea nu se calculează pe baza fluxurilor contractuale.

▼B

(2) Tarifele de acces la rețea nu restricționează în nici un fel lichiditatea pieței și nici nu denaturează comerțul transfrontalier între diferitele rețele de transport. Sub rezerva articolului 41 alineatul (6) din Directiva 2009/73/CE, în cazul în care diferențele dintre structurile tarifelor sau dintre mecanismele de echilibrare ar stânjeni comerțul dintre rețelele de transport, operatorii de transport și de sistem urmăresc în mod activ, în strânsă colaborare cu autoritatea națională competentă, să asigure convergența structurilor tarifare și a principiilor de tarifare, inclusiv în ceea ce privește echilibrarea.

Articolul 14

Servicii de acces al terților cu privire la operatorii de transport și de sistem

(1) Operatorii de sisteme de înmagazinare au obligația:

(a) să garanteze că oferă servicii în condiții nediscriminatorii tuturor utilizatorilor rețelei;

(b) să ofere servicii de acces al terților, atât pe baze ferme, cât și întreruptibile. Prețul capacității întreruptibile trebuie să reflecte probabilitatea întreruperii;

(c) să ofere utilizatorilor rețelei atât servicii pe termen lung, cât și pe termen scurt.

În ceea ce privește primul paragraf litera (a), în cazul în care un operator de transport și de sistem oferă același serviciu unor clienți diferiți, acesta procedează astfel pe baza unor condiții și clauze contractuale echivalente, folosind fie contracte de transport armonizate, fie un cod de rețea comun, aprobate de autoritatea competentă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 41 din Directiva 2009/73/CE.

(2) Contractele de transport semnate cu date non-standard de intrare în vigoare sau cu o durată mai mică decât un contract anual de transport standard nu trebuie să determine tarife arbitrar mai mari sau mai mici care să nu reflecte valoarea de piață a serviciului, în conformitate cu principiile enunțate la articolul 13 alineatul (1).

(3) După caz, se pot acorda servicii pentru accesul terților, sub rezerva ca utilizatorii rețelei să ofere garanții de solvabilitate corespunzătoare cu privire la terții respectivi. Aceste garanții nu trebuie să constituie bariere ilegale la intrarea pe piață și trebuie să fie nediscriminatorii, transparente și proporționale.

Articolul 15

Servicii de acces al terților cu privire la instalațiile de înmagazinare și la instalațiile GNL

(1) Operatorii de înmagazinare și de sistem GNL au obligația:

(a) să ofere tuturor utilizatorilor rețelei servicii în condiții nediscriminatorii, care răspund cererii de pe piață; în special, în cazul în care un operator al unei instalații GNL sau un operator de înmagazinare oferă același serviciu mai multor clienți diferiți, acesta oferă respectivul serviciu în condiții contractuale echivalente;

▼B

(b) să ofere servicii compatibile cu modalitățile de utilizare a sistemelor interconectate de transport de gaze și să faciliteze accesul, prin cooperarea cu operatorul de transport și de sistem; și

(c) să publice informațiile pertinente, în special datele cu privire la utilizarea și disponibilitatea serviciilor, într-un interval compatibil cu necesitățile comerciale rezonabile ale utilizatorilor instalațiilor de înmagazinare și ai instalațiilor GNL, această publicare făcând obiectul unei monitorizări de către autoritatea națională de reglementare.

(2) Fiecare operator de înmagazinare are obligația:

(a) să ofere servicii de acces al terților, atât pe baze ferme, cât și întreruptibile, cu condiția ca prețul capacității întreruptibile să reflecte probabilitatea întreruperii;

(b) să ofere utilizatorilor instalației de înmagazinare atât servicii pe termen lung, cât și pe termen scurt; și

(c) să ofere utilizatorilor instalațiilor de înmagazinare atât servicii combinate, cât și servicii necombinate cu privire la spațiul de înmagazinare, debitul de injecție și debitul de extracție.

(3) Semnarea de contracte referitoare la instalațiile de înmagazinare și GNL nu poate conduce la creșteri arbitrare de tarife atunci când astfel de contracte au fost semnate:

(a) în afara unui an gazier cu o dată de intrare în vigoare non-standard; sau

(b) pe o perioadă mai scurtă decât în cazul unui contract standard referitor la instalații de înmagazinare și GNL încheiat pe bază anuală.

(4) După caz, se pot acorda servicii pentru accesul terților, sub rezerva ca utilizatorii rețelei să ofere garanții de solvabilitate corespunzătoare cu privire la terții respectivi. Aceste garanții nu trebuie să constituie bariere ilegale la intrarea pe piață și trebuie să fie nediscriminatorii, transparente și proporționale.

(5) Limitele contractuale cu privire la dimensiunea minimă solicitată a capacității instalației GNL și a capacității de înmagazinare se justifică pe baza constrângerilor de natură tehnică și permit micilor utilizatori accesul la serviciile de înmagazinare.

Articolul 16

Principii ale mecanismelor de alocare a capacității și proceduri de gestionare a congestiei cu privire la operatorii de transport și de sistem

(1) Se pune la dispoziția participanților pieței capacitatea maximă în toate punctele relevante prevăzute la articolul 18 alineatul (3), luând în considerare integritatea sistemului și exploatarea eficientă a rețelei.

(2) Operatorii de transport și de sistem pun în aplicare și publică mecanisme de alocare a capacității nediscriminatorii și transparente, care:

(a) dau semnale economice corespunzătoare pentru utilizarea eficientă și la nivel maxim a capacității, facilitează investițiile în noi infrastructuri și facilitează schimburile transfrontaliere de gaze naturale;

▼B

(b) sunt compatibile cu mecanismul de piață, inclusiv cu pieţele la vedere (spot) și centrele de comercializare, fiind în același timp flexibile și capabile să se adapteze în funcție de evoluția condițiilor pieței;

(c) sunt compatibile cu sistemele de acces la rețea ale statelor membre.

(3) Operatorii de transport și de sistem implementează și publică proceduri nediscriminatorii și transparente de gestionare a congestiei, care facilitează schimburile transfrontalier de gaz natural, desfășurate în mod nediscriminatoriu, și au la bază următoarele principii:

(a) în cazul unei congestii contractuale, operatorul de transport și de sistem oferă capacitatea neutilizată pe piața principală cel puțin pe baza unui aranjament pe termen scurt (o zi) și întreruptibil;

(b) utilizatorii rețelei care doresc să-și revândă sau să-și subînchirieze capacitatea contractată neutilizată pe piața secundară au dreptul să facă acest lucru.

În ceea ce privește primul paragraf litera (b), un stat membru poate solicita ca operatorul de transport și de sistem să fie înștiințat sau informat în mod corespunzător de către utilizatorii rețelei.

(4) În cazul unei congestii fizice, operatorul de transport și de sistem sau, după caz, autoritățile de reglementare aplică mecanisme nediscriminatorii și transparente de alocare a capacității.

(5) Operatorii de transport și de sistem evaluează în mod regulat cererea de noi investiții de pe piață. La planificarea de noi investiții, operatorii de transport și de sistem evaluează cererea de pe piață și au în vedere siguranța alimentării.

Articolul 17

Principii privind mecanismele de alocare a capacității și pentru procedurile de gestionare a congestiei cu privire la instalațiile de înmagazinare și la instalațiile GNL

(1) Participanților la piață li se pune la dispoziție capacitatea maximă a instalațiilor de înmagazinare și GNL, ținându-se seama de integritatea și exploatarea sistemului.

(2) Operatorii de înmagazinare și de sistem GNL pun în aplicare și publică mecanisme de alocare a capacității nediscriminatorii și transparente, care:

(a) oferă semnale economice adecvate pentru utilizarea maximă și eficientă a capacității și facilitează investițiile în infrastructuri noi;

(b) sunt compatibile cu mecanismul de piață, inclusiv cu pieţele la vedere (spot) și centrele de comercializare, fiind în același timp flexibile și capabile să se adapteze în funcție de evoluția condițiilor pieței;

(c) sunt compatibile cu sistemele de acces la rețelele conectate.

▼B

(3) Contractele referitoare la instalațiile de înmagazinare și GNL includ măsuri care să împiedice blocarea capacității neutilizate, ținându-se seama de următoarele principii, care se aplică în cazuri de congestie contractuală:

(a) operatorul de sistem trebuie să ofere fără întârziere pe piața primară instalația GNL și capacitatea de înmagazinare neutilizate; în cazul instalațiilor de înmagazinare, acest lucru trebuie să se petreacă cel puțin pe baza unui aranjament pe termen scurt (o zi) și întreruptibil;

(b) utilizatorii instalației GNL și de înmagazinare care doresc să revândă capacitatea contractată pe piața secundară trebuie să aibă dreptul să facă acest lucru.

Articolul 18

Cerințe privind transparența cu privire la operatorii de transport și de sistem

(1) Operatorii de transport și de sistem publică informații detaliate privind serviciile pe care le oferă și condițiile relevante aplicate, împreună cu informațiile tehnice necesare pentru ca utilizatorii rețelei să dobândească accesul efectiv la rețea.

(2) Pentru a asigura tarife transparente, obiective și nediscriminatorii și pentru a facilita utilizarea eficientă a rețelei de gaze, operatorii de transport și de sistem sau autoritățile naționale competente publică informații rezonabil și suficient de detaliate despre formarea, metodologia și structura tarifelor.

(3) Pentru serviciile oferite, fiecare operator de transport și de sistem publică periodic, în mod continuu și într-o formă standardizată și accesibilă, informații cu privire la capacitățile tehnice, contractate și disponibile, cu cifrele aferente tuturor punctelor relevante, inclusiv punctele de intrare și ieșire.

(4) Punctele relevante ale unei rețele de transport despre care trebuie publicate informații se aprobă de către autoritățile competente după consultarea utilizatorilor rețelei.

(5) Operatorii de transport și de sistem divulgă întotdeauna informațiile necesare în temeiul prezentului regulament într-un mod logic, clar, cuantificabil, ușor accesibil și nediscriminatoriu.

(6) Operatorii de transport și de sistem publică informațiile ex ante și ex post privind cerea și oferta, pe baza nominalizărilor, a previziunilor și a fluxurilor realizate de intrare și de ieșire din sistem. Autoritatea de reglementare națională garantează faptul că toate aceste informații sunt făcute publice. Nivelul de detaliu al informațiilor care se publică reflectă informațiile disponibile operatorilor de transport și de sistem.

▼B

Operatorii de transport și de sistem publică măsurile luate, precum și costurile suportate și veniturile generate în legătură cu echilibrarea sistemului.

Participanții la piață implicați furnizează operatorilor de transport și de sistem datele prevăzute la prezentul articol.

Articolul 19

Cerințe privind transparența cu privire la instalațiile de înmagazinare și la instalațiile GNL

(1) Operatorii de înmagazinare și de sistem GNL publică informații detaliate privind serviciile pe care le oferă și condițiile relevante aplicate, împreună cu informațiile tehnice necesare pentru ca utilizatorii instalațiilor GNL și de înmagazinare să dobândească accesul efectiv la acestea.

(2) În legătură cu serviciile furnizate, operatorii de înmagazinare și de sistem GNL publică informații cu privire la capacitățile de înmagazinare și ale instalațiilor GNL contractate și disponibile, pe bază numerică, în mod regulat și continuu și într-o formă standardizată și accesibilă.

(3) Operatorii de înmagazinare și de sistem GNL transmit întotdeauna informațiile necesare în temeiul prezentului regulament într-un mod logic, clar, cuantificabil, ușor accesibil și nediscriminatoriu.

(4) Operatorii de înmagazinare și de sistem GNL publică volumul de gaze existent în fiecare instalație de înmagazinare sau GNL sau grup de instalații de înmagazinare în cazul în care aceasta corespunde modului în care este acordat accesul utilizatorilor la sistem, fluxurile de intrare și de ieșire, precum și capacitățile disponibile de înmagazinare și capacitățile instalațiilor GNL, inclusiv cu privire la instalațiile scutite de la obligația de a acorda acces terților. Aceste informații se comunică, de asemenea, operatorului de transport și de sistem care le publică la nivel consolidat, pentru fiecare sistem sau subsistem, definit cu ajutorul punctelor relevante. Aceste informații se actualizează cel puțin o dată pe zi.

În cazurile în care utilizatorul unui sistem de înmagazinare este unicul utilizator al unei instalații de înmagazinare, utilizatorul sistemului de înmagazinare poate adresa autorității de reglementare naționale o cerere motivată de prelucrare în regim de confidențialitate a datelor menționate la primul paragraf. În cazul în care ajunge la concluzia că cererea respectivă este justificată, ținând seama, în special, de necesitatea asigurării unui echilibru între interesul protecției legitime a secretelor profesionale, a căror dezvăluire ar afecta în mod negativ strategia comercială globală a utilizatorului instalațiilor de înmagazinare, și obiectivul de a crea o piață internă a gazelor competitivă, autoritatea națională de reglementare poate permite operatorului de înmagazinare să nu facă publice datele menționate la primul paragraf, pentru o perioadă de cel mult un an.

Al doilea paragraf se aplică fără a aduce atingere obligațiilor de comunicare către operatorul de transport și de sistem și de publicare de către acesta menționate la primul paragraf, cu excepția cazului când datele cumulate sunt identice cu datele sistemului individual de înmagazinare cu privire la care autoritatea de reglementare națională a aprobat nepublicarea.

▼B

(5) În vederea garantării unor tarife transparente, obiective și nediscriminatorii și în scopul facilitării utilizării eficiente a infrastructurilor, operatorii de înmagazinare și de sistem GNL sau autoritățile de reglementare corespunzătoare fac publice informații suficient de detaliate cu privire la derivarea tarifelor, la metodologiile de calcul și la structura tarifelor pentru infrastructura care face obiectul accesului reglementat al terților.

Articolul 20

Evidența datelor pentru operatorii de sisteme

Operatorii de transport și de sistem, operatorii de înmagazinare și operatorii de sistem GNL păstrează la dispoziția autorităților naționale, inclusiv a autorităților de reglementare naționale, a autorității naționale în domeniul concurenței și a Comisiei, pentru o perioadă de cinci ani, toate informațiile menționate la articolele 18 și 19, precum și în partea 3 din anexa I.

Articolul 21

Norme de echilibrare și tarife de dezechilibru

(1) Normele de echilibrare sunt concepute într-un mod echitabil, nediscriminatoriu și transparent și se bazează pe criterii obiective. Normele de echilibrare reflectă nevoile reale ale sistemului, luând în considerare resursele de care dispune operatorul de transport și de sistem. Normele de echilibrare au la bază principiile de piață.

(2) Pentru a permite utilizatorilor rețelei să ia măsuri corective oportune, operatorii de transport și de sistem furnizează prin mijloace electronice informații suficiente, oportune și fiabile în legătură cu situația utilizatorilor rețelei din punct de vedere al echilibrării.

Informațiile furnizate reflectă nivelul informațiilor disponibile operatorului de transport și de sistem și perioada de decontare pentru care se calculează tarife de dezechilibru.

Nu se percep tarife pentru furnizarea informațiilor în temeiul prezentului alineat.

(3) Tarifele de dezechilibru reflectă, în măsura în care este posibil, costurile, oferind în același timp suficiente stimulente pentru ca utilizatorii rețelei să-și echilibreze injectările și retragerile de gaze. Tarifele de dezechilibru evită subvenționarea încrucișată între utilizatorii rețelei și nu împiedică intrarea de noi participanți pe piață.

Autoritățile competente sau, după caz, operatorul de transport și de sistem publică orice metodologie de calculare a tarifelor de dezechilibru, precum și tarifele finale.

(4) Statele membre se asigură că operatorii de transport și de sistem depun eforturi pentru a armoniza regimurile de echilibrare și pentru a raționaliza structurile și nivelurile tarifelor de dezechilibru pentru a facilita comercializarea gazelor.

▼B

Articolul 22

Comercializarea drepturilor la capacitate

Fiecare operator de transport și de sistem, de înmagazinare și de sistem GNL ia măsuri rezonabile pentru a permite comercializarea liberă a drepturilor la capacitate și pentru a facilita această comercializare în mod transparent și nediscriminatoriu. Fiecare astfel de operator elaborează contracte de transport, contracte cu privire la instalațiile GNL și contracte de înmagazinare și proceduri armonizate pe piața principală pentru a facilita schimburile de capacitate pe piața secundară și recunoaște transferul drepturilor primare la capacitate atunci când este notificat de către utilizatorii sistemului.

Contractele de transport, cele cu privire la instalațiile GNL și contractele de înmagazinare și procedurile armonizate se notifică autorităților de reglementare.

Articolul 23

Linii directoare

(1) După caz, liniile directoare care asigură gradul minim de armonizare necesar pentru a atinge obiectivul prezentului regulament specifică:

(a) detalii cu privire la serviciile pentru accesul terților, inclusiv natura, durata și alte caracteristici ale acestor servicii, în conformitate cu articolele 14 și 15;

(b) principiile care stau la baza mecanismelor de alocare a capacității și despre aplicarea procedurilor de gestionare a congestiei în cazul congestiei contractuale, în conformitate cu articolele 16 și 17;

(c) detalii cu privire la furnizarea de informații, definirea informațiilor tehnice necesare utilizatorilor rețelei pentru a obține accesul efectiv la sistem și definirea tuturor punctelor relevante pentru cerințele de transparență, inclusiv informațiile care urmează să se publice la toate punctele relevante și frecvența publicării acestor informații, în conformitate cu articolele 18 și 19;

(d) detalii cu privire la metodologia de tarifare pentru comerțul transfrontalier cu gaze naturale în conformitate cu articolul 13;

(e) detalii despre domeniile enumerate la articolul 8 alineatul (6).

În acest scop, Comisia se consultă cu agenția și cu ENTSO de gaze.

(2) Liniile directoare cu privire la aspectele enumerate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sunt stabilite în anexa I cu privire la operatorii de transport și de sistem.

▼B

Comisia poate adopta linii directoare cu privire la aspectele enumerate la alineatul (1) din prezentul articol și poate modifica liniile directoare menționate la literele (a), (b) și (c) din alineatul respectiv. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 28 alineatul (2).

(3) Aplicarea și modificarea liniilor directoare adoptate în temeiul prezentului regulament reflectă diferențele dintre rețelele naționale de gaze și, prin urmare, nu necesită condiții detaliate pentru accesul terților care să fie uniforme la nivelul Comunității. Acestea pot, cu toate acestea, să stabilească cerințe minime care trebuie respectate pentru a îndeplini condițiile de acces la rețea nediscriminatorii și transparente necesare pentru o piață internă a gazelor naturale, cerințe care se pot aplica ulterior prin prisma diferențelor dintre rețelele naționale de gaze.

Articolul 24

Autorități de reglementare

Atunci când își exercită responsabilitățile care le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile de reglementare asigură respectarea prezentului regulament și a liniilor directoare adoptate în temeiul articolului 23.

După caz, acestea colaborează între ele, cu Comisia și cu agenția în conformitate cu capitolul VIII din Directiva 2009/73/CE.

Articolul 25

Furnizarea de informații

Statele membre și autoritățile de reglementare furnizează Comisiei, la cerere, toate informațiile necesare în sensul articolului 23.

Comisia stabilește un termen rezonabil în care urmează să se furnizeze informațiile, luând în considerare complexitatea informațiilor cerute și urgența lor.

Articolul 26

Dreptul statelor membre de a prevedea măsuri mai detaliate

Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor statelor membre de a menține sau de a introduce măsuri care conțin dispoziții mai detaliate decât cele prevăzute de prezentul regulament și de liniile directoare menționate la articolul 23.

▼B

Articolul 27

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a garanta punerea în aplicare a dispozițiilor respective. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică Comisiei normele privind sancțiunile care corespund dispozițiilor stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 până la 1 iulie 2006 și informează de îndată Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora. ►C2 Statele membre notifică Comisiei acele norme care nu corespund dispozițiilor stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 al Comisiei până la 3 martie 2011 și informează de îndată Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora. ◄

(2) Sancțiunile prevăzute în temeiul alineatului (1) nu au caracter penal.

Articolul 28

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat în temeiul articolului 51 din Directiva 2009/73/CE.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4), precum și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 29

Raportul Comisiei

Comisia monitorizează punerea în aplicare a prezentului regulament. În raportul pe care îl întocmește în temeiul articolului 52 alineatul (6) din Directiva 2009/73/CE, Comisia prezintă, de asemenea, experiența dobândită în aplicarea prezentului regulament. Raportul indică, în special, în ce măsură prezentul regulament a reușit să asigure rețelelor pentru transportul gazelor condiții de acces la rețea nediscriminatorii și care să reflecte costurile, pentru a contribui la libertatea de alegere a clienților într-o piață internă funcțională a gazelor naturale și la garantarea siguranței alimentării pe termen lung. Dacă este necesar, raportul este însoțit de propuneri și/sau recomandări corespunzătoare.

Articolul 30

Derogări și scutiri

Prezentul regulament nu se aplică:

(a) sistemelor pentru transportul gazelor naturale situate în statele membre pe durata derogărilor acordate în temeiul articolului 49 din Directiva 2009/73/CE.

▼B

(b) noilor infrastructuri majore, respectiv interconectărilor, instalațiilor GNL și de înmagazinare și creșterilor semnificative ale capacității infrastructurilor existente, precum și modificărilor acestor infrastructuri care permit dezvoltarea de noi surse de alimentare cu gaze menționate la articolul 36 alineatele (1) și (2) din Directiva 2009/73/CE, care sunt scutite de respectarea dispozițiilor articolelor 9, 14, 32, 33, 34 sau ale articolului 41 alineatele (6), (8) și (10) din respectiva directivă, atât timp cât sunt scutite de la aplicarea dispozițiilor menționate la prezentul paragraf, cu excepția articolului 19 alineatul (4) din prezentul regulament; sau

(c) sistemelor pentru transportul gazelor naturale cărora li s-au acordat derogări în temeiul articolului 48 din Directiva 2009/73/CE.

În ceea ce privește primul paragraf litera (a), statele membre cărora li s-au acordat derogări în temeiul articolului 49 din Directiva 2009/73/CE pot solicita Comisiei o derogare temporară de la aplicarea prezentului regulament, pe o perioadă de până la doi ani de la data la care expiră derogările menționate la respectivul punct.

Articolul 31

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1775/2005 se abrogă începând cu 3 martie 2011. Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 32

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼C1

Se aplică începând cu 3 martie 2011.

▼B

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

LINII DIRECTOARE PRIVIND

1. **Servicii pentru accesul terților cu privire la operatorii de transport și de sistem**

1. Operatorii de transport și de sistem oferă servicii ferme și întreruptibile a căror durată este de cel puțin o zi.

2. Contractele de transport armonizate și codurile de rețea comune sunt concepute într-un mod care facilitează comercializarea și reutilizarea capacității contractate de utilizatorii rețelei fără a împiedica cedarea capacității.

3. Operatorii de transport și de sistem elaborează coduri de rețea și contracte armonizate după consultarea corespunzătoare a utilizatorilor rețelei.

4. Operatorii de transport și de sistem pun în aplicare proceduri standardizate de nominalizare și renominalizare. Aceștia dezvoltă sisteme de informatice și mijloace de comunicare electronice pentru a furnizate date corespunzătoare utilizatorilor rețelei și pentru a simplifica tranzacțiile, precum nominalizările, contractarea de capacitate și transferul drepturilor la capacitate între utilizatorii rețelei.

5. Operatorii de transport și de sistem își armonizează, în conformitate cu cele mai bune practici industriale, procedurile de solicitare și timpii de răspuns oficiali, în scopul minimizării timpilor de răspuns. Operatorii de transport și de sistem prevăd rețele online de rezervare a capacității și de confirmare, precum și proceduri de nominalizare și renominalizare până la 1 iulie 2006, după consultarea utilizatorilor relevanți ai rețelei.

6. Operatorii de transport și de sistem nu tarifează separat utilizatorii rețelei pentru cererile de informații și tranzacțiile asociate cu contractele lor de transport și care se desfășoară în conformitate cu normele și procedurile standard.

7. Cererile de informații care necesită cheltuieli excepționale sau excesive, cum ar fi studiile de fezabilitate, pot fi tarifate separat, cu condiția ca acest lucru să fie justificat în mod corespunzător.

8. Operatorii de transport și de sistem colaborează cu alți operatori de transport și de sistem la coordonarea întreținerii rețelelor lor, pentru a minimiza orice întrerupere a serviciilor de transport oferite utilizatorilor rețelei și operatorilor de transport și de sistem din alte zone și pentru a asigura beneficii egale în ceea ce privește siguranța alimentării, inclusiv la nivelul tranzitului.

9. Operatorii de transport și de sistem publică cel puțin o dată pe an, până la o dată limită predeterminată, toate perioadele de întreținere planificate care ar putea afecta drepturile utilizatorilor rețelei rezultate din contracte de transport și informațiile corespunzătoare privind exploatarea, cu suficient timp în avans. Acest lucru cuprinde și publicarea în mod prompt și nediscriminatoriu a oricăror modificări ale perioadelor de întreținere planificate și notificarea oricăror operațiuni de întreținere neprevăzute, de îndată ce operatorul de transport și de sistem dispune de aceste informații. În cursul perioadelor de întreținere, operatorii de transport și de sistem publică periodic informații actualizate cu privire la detaliile, durata preconizată și efectul operațiunilor de întreținere.

▼B

10. Operatorii de transport și de sistem țin o evidență zilnică a întreținerii în curs și a întreruperilor de flux care au avut loc și pun această evidență la dispoziția autorității competente, la cerere. Informațiile se pun și la dispoziția celor afectați de întrerupere, la cerere.

2. **Principiile care stau la baza mecanismelor de alocare a capacității și procedurile de gestionare a congestiei cu privire la operatorii de transport și de sistem și aplicarea lor în cazul congestiei contractuale**

2.1. *Principiile care stau la baza mecanismelor de alocare a capacității și procedurile de gestionare a congestiei cu privire la operatorii de transport și de sistem*

1. Mecanismele de alocare a capacității și procedurile de gestionare a congestiei facilitează dezvoltarea concurenței și lichiditatea comercializării capacității și sunt compatibile cu mecanismele de piață, inclusiv cu piețele spot și centrele de comercializare. Ele sunt flexibile și capabile să se adapteze în funcție de evoluția condițiilor pieței.

2. Mecanismele și procedurile iau în considerare integritatea rețelei în cauză, precum și siguranța alimentării.

3. Aceste mecanisme și proceduri nu împiedică intrarea de noi operatori pe piață și nici nu creează bariere ilegale la intrarea pe piață. Ele nu împiedică participanții pieței, inclusiv noii intrați și întreprinderile cu o cotă de piață mică, să exercite o concurență efectivă.

4. Aceste mecanisme și proceduri dau semnale economice corespunzătoare pentru utilizarea eficientă și optimă a capacității tehnice și facilitează investițiile în noile infrastructuri.

5. Utilizatorii rețelei sunt informați cu privire la situațiile care ar putea afecta disponibilitatea capacității contractate. Informațiile cu privire la întrerupere ar trebui să reflecte nivelul informațiilor de care dispune operatorul de transport și de sistem.

6. În cazul în care, la îndeplinirea obligațiilor contractuale de livrare, apar dificultăți din motive legate de integritatea rețelei, operatorii de transport și de sistem informează utilizatorii rețelei cu privire la aceasta și caută de îndată o soluție nediscriminatorie.

Operatorii de transport și de sistem pun în aplicare procedurile după consultarea utilizatorilor rețelei și convin asupra lor împreună cu autoritatea de reglementare.

▼M2

2.2. *Procedurile de gestionare a congestiei în caz de congestie contractuală*

2.2.1. Dispoziții generale

1. Dispozițiile punctului 2.2 se aplică punctelor de interconectare dintre sisteme de intrare-ieșire adiacente, indiferent dacă sunt fizice sau virtuale, între două sau mai multe state membre sau în cadrul aceluiași stat membru, în măsura în care punctele fac obiectul unor proceduri de rezervare de către utilizatori. De asemenea, se pot aplica punctelor de intrare în țări terțe și punctelor de ieșire către acestea, sub rezerva deciziei autorității de reglementare naționale competente. Punctele de ieșire către consumatorii finali și rețele de distribuție, punctele de intrare din instalații de producție și terminale GNL, precum și punctele de intrare-ieșire ale instalațiilor de înmagazinare nu fac obiectul dispozițiilor de la punctul 2.2.

▼M2

2. Pe baza informațiilor publicate de operatorii de sisteme de transport conform secțiunii 3 din prezenta anexă și, acolo unde este cazul, validate de autoritățile de reglementare naționale, agenția publică până la data de 1 martie a fiecărui an, începând din 2014, un raport de monitorizare privind congestia la punctele de interconectare, cu referire la produsele de capacitate fermă vândute în anul precedent, ținând seama, în măsura posibilului, de schimburile comerciale de capacități de pe piața secundară și de utilizarea de capacitate întreruptibilă.

3. Orice capacitate suplimentară care a devenit disponibilă prin aplicarea uneia dintre procedurile de gestionare a congestiei prevăzute la punctele 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 și 2.2.5 este oferită de operatorul (operatorii) de sistem de transport în cadrul procesului de alocare normal.

4. Măsurile prevăzute la punctele 2.2.2, 2.2.4 și 2.2.5 se implementează cu începere de la 1 octombrie 2013. Punctele 2.2.3.1-2.2.3.5 se aplică de la 1 iulie 2016.

2.2.2. Creşterea capacităţii prin schema de suprasubscriere şi răscumpărare

1. Operatorii de sisteme de transport propun și, după aprobarea de către autoritatea de reglementare națională, implementează o schemă de suprasubscriere și răscumpărare bazată pe stimulente, pentru a oferi capacități suplimentare pe o bază fermă. Înaintea implementării, autoritatea de reglementare națională se consultă cu autoritățile de reglementare naționale ale statelor membre adiacente și ține seama de opiniile acestora. Capacitatea suplimentară este definită ca fiind capacitatea fermă oferită suplimentar față de capacitatea tehnică a unui punct de interconectare calculată conform articolului 16 alineatul (1) din prezentul regulament.

2. Schema de suprasubscriere și răscumpărare trebuie să ofere operatorilor de sisteme de transport un stimulent pentru a pune la dispoziție un volum suplimentar de capacitate, ținând seama de condițiile tehnice, precum valoarea puterii calorifice, temperatura și consumul preconizat, ale sistemului de intrare-ieșire relevant, și de capacitățile rețelelor adiacente. Operatorii de sisteme de transport trebuie să aplice o abordare dinamică în ceea ce privește recalcularea capacității tehnice sau suplimentare a sistemului de intrare-ieșire.

3. Schema de suprasubscriere și răscumpărare trebuie să se bazeze pe un regim de stimulente ce reflectă riscurile pe care și le asumă operatorii de sisteme de transport prin oferirea de capacitate suplimentară. Schema trebuie structurată în așa fel încât veniturile din vânzarea capacităților suplimentare și costurile datorate schemei de răscumpărare sau măsurilor luate în conformitate cu subpunctul 6 să fie repartizate între operatorii de sisteme de transport și utilizatorii rețelei. Autoritățile de reglementare naționale trebuie să decidă cu privire la repartizarea veniturilor și a costurilor între operatorul de sistem de transport și utilizatorul rețelei.

4. În scopul stabilirii veniturilor operatorilor de sisteme de transport, capacitatea tehnică, în special capacitatea restituită, precum și (acolo unde este cazul) capacitatea rezultată din aplicarea unor mecanisme de „utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii” (*use-it-or-lose-it*) pentru capacitate fermă pentru ziua următoare (*farm day-ahead*) și pe termen lung, se consideră a fi alocată înainte de orice capacitate suplimentară.

▼M2

5. Pentru determinarea capacității suplimentare, operatorul de sistem de transport trebuie să țină cont de scenarii statistice privind volumul probabil de capacitate fizică neutilizată la orice moment dat în punctele de interconectare. De asemenea, trebuie să ia în considerare și un profil de risc pentru oferirea de capacitate suplimentară care să nu ducă la o obligație de răscumpărare excesivă. Schema de suprasubscriere și răscumpărare trebuie, de asemenea, să estimeze probabilitatea și costurile răscumpărării capacității de pe piață și să reflecte acest lucru în volumul de capacitate suplimentară care urmează să fie pus la dispoziție.

6. Acolo unde este necesar pentru a se menține integritatea sistemului, operatorii de sisteme de transport trebuie să aplice o procedură de răscumpărare bazată pe piață, în care utilizatorii rețelei pot oferi capacitate. Utilizatorii rețelei trebuie informați în legătură cu procedura de răscumpărare aplicabilă. Utilizarea unei proceduri de răscumpărare se face fără a aduce atingere măsurilor de urgență aplicabile.

7. Înainte de a aplica o procedură de răscumpărare, operatorii de sisteme de transport trebuie să verifice dacă integritatea sistemului nu poate fi cumva menținută într-un mod mai rentabil prin măsuri alternative de ordin tehnic și comercial.

8. Atunci când propune schema de suprasubscriere și răscumpărare, operatorul de sistem de transport furnizează toate datele, estimările și modelele relevante autorității de reglementare naționale, pentru ca acestea din urmă să evalueze schema. Operatorul de sistem de transport trebuie să raporteze în mod regulat autorității de reglementare naționale cu privire la funcționarea schemei și, la cererea autorității de reglementare naționale, să prezintă toate datele relevante. Autoritatea de reglementare națională poate solicita operatorului de sistem de transport să revizuiască schema.

2.2.3. Mecanismul de utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii pentru capacitatea fermă pentru ziua următoare (firm day-ahead use-it-or-lose-it)

1. Autoritățile de reglementare naționale trebuie să impună operatorilor de sisteme de transport să aplice cel puțin principiile stabilite la subpunctul 3 pentru fiecare utilizator al rețelei la puncte de interconectare în ceea ce privește modificarea nominalizării inițiale dacă, pe baza raportului anual de monitorizare al agenției întocmit în conformitate cu punctul 2.2.1.2, se dovedește că la punctele de interconectare cererea a depășit oferta (la prețul de rezervă atunci când se folosesc proceduri de ofertare) în cursul procedurilor de alocare a capacităților din anul care face obiectul raportului de monitorizare pentru produsele de utilizat fie în anul respectiv, fie în unul dintre următorii doi ani,

   (a) pentru cel puțin trei produse de capacitate fermă cu durata de o lună; sau

   (b) pentru cel puțin două produse de capacitate fermă cu durata de un trimestru; sau

   (c) pentru cel puțin un produs de capacitate fermă cu durata de un an sau mai mult; sau

   (d) dacă nu s-a oferit niciun produs de capacitate fermă cu durata de o lună sau mai mult.

2. Dacă, pe baza raportului anual de monitorizare, se dovedește că o situație similară celei definite la subpunctul 1 este puțin probabil să apară din nou în următorii trei ani, de exemplu ca urmare a disponibilității de capacitate în urma extinderii fizice a rețelei sau în urma rezilierii unor contracte pe termen lung, autoritățile de reglementare naționale competente pot hotărî să pună capăt mecanismului de utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii pentru capacitatea fermă pentru ziua următoare.

▼M2

3. Renominalizarea fermă este autorizată până la maximum 90 % și minimum 10 % din capacitatea contractată de utilizatorul rețelei la punctul de interconectare. Cu toate acestea, dacă nominalizarea este mai mare de 80 % din capacitatea contractată, jumătate din volumul nenominalizat poate fi renominalizat ascendent. Dacă nominalizarea nu depășește 20 % din capacitatea contractată, jumătate din volumul nominalizat poate fi renominalizat descendent. Aplicarea prezentului subpunct se face fără a aduce atingere măsurilor de urgență aplicabile.

4. Titularul inițial al capacității contractate poate renominaliza partea restricționată a capacității sale contractate ferme pe bază întreruptibilă.

5. Subpunctul 3 nu se aplică utilizatorilor rețelei – persoane sau întreprinderi și întreprinderile pe care le controlează acestea, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 – care dețin mai puțin de 10 % din capacitatea tehnică medie din anul precedent la punctul de interconectare.

6. Pentru punctele de interconectare în cazul cărora se aplică un mecanism de utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii pentru capacitatea fermă pentru ziua următoare, în conformitate cu subpunctul 3, autoritatea de reglementare națională trebuie să realizeze o evaluare a relației cu schema de suprasubscriere și răscumpărare conform punctului 2.2.2, care poate duce la luarea de către autoritatea de reglementare națională a deciziei de a nu aplica dispozițiile punctului 2.2.2 în cazul punctelor de interconectare respective. Această decizie se notifică fără întârziere agenției și Comisiei.

7. O autoritate de reglementare națională poate decide să implementeze la un punct de interconectare un mecanism de utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii pentru capacitatea fermă pentru ziua următoare, în conformitate cu subpunctul 3. Înainte de adoptarea deciziei sale, autoritatea de reglementare națională se consultă cu autoritățile de reglementare naționale ale statelor membre adiacente. La adoptarea deciziei sale, autoritatea de reglementare națională ține seama de opiniile autorităților de reglementare naționale din statele adiacente.

2.2.4. Restituirea capacității contractate

Operatorii de sisteme de transport acceptă orice restituire de capacitate fermă care este contractată de utilizatorul rețelei la un punct de interconectare, cu excepția produselor de capacitate cu o durată de cel mult o zi. Utilizatorul rețelei trebuie să își mențină drepturile și obligațiile care îi revin în temeiul contractului de capacitate până când capacitatea este realocată de operatorul de sistem de transport și în măsura în care capacitatea nu este realocată de operatorul de sistem de transport. Capacitatea restituită este considerată a fi realocată numai după ce întreaga capacitate disponibilă a fost alocată. Operatorul de sistem de transport informează fără întârziere utilizatorul rețelei cu privire la orice realocare a capacității sale restituite. Termenii și condițiile specifice pentru restituirea capacității, în special pentru cazurile în care mai mulți utilizatori ai rețelei își restituie capacitatea, trebuie aprobate de autoritatea de reglementare națională.

2.2.5. Mecanismul de utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii pentru capacitatea pe termen lung

1. Autoritățile de reglementare naționale impun operatorilor de sisteme de transport să retragă parțial sau complet capacitatea contractată care este slab utilizată în mod sistematic la un punct de interconectare de către un utilizator al rețelei, în cazul în care utilizatorul respectiv nu a vândut sau oferit în condiții rezonabile capacitatea sa nefolosită și alți utilizatori ai rețelei solicită capacitate fermă. Capacitatea contractată este considerată a fi slab utilizată în mod sistematic în special dacă:

▼M2

(a) utilizatorul rețelei folosește în medie mai puțin de 80 % din capacitatea sa contractată, atât între 1 aprilie și 30 septembrie, cât și între 1 octombrie și 31 martie, cu o durată contractuală efectivă de peste un an, pentru care nu s-a putut prezenta nicio justificare pertinentă; sau

(b) utilizatorul rețelei nominalizează în mod sistematic aproape 100 % din capacitatea sa contractată și renominalizează descendent în vederea eludării regulilor stabilite la punctul 2.2.3.3.

2. Aplicarea unui mecanism de utilizare obligatorie sub sancțiunea pierderii pentru capacitatea fermă pentru ziua următoare nu trebuie considerată ca reprezentând o justificare pentru a împiedica aplicarea subpunctului 1.

3. Retragerea duce la pierderea parțială sau totală a capacității contractate de utilizatorul rețelei, pe o perioadă determinată sau pentru restul duratei contractuale efective. Utilizatorul rețelei trebuie să își mențină drepturile și obligațiile care îi revin în temeiul contractului de capacitate până când capacitatea este realocată de operatorul de sistem de transport și în măsura în care capacitatea nu este realocată de operatorul de sistem de transport.

4. Operatorii de sisteme de transport furnizează periodic autorităților de reglementare naționale toate datele necesare pentru a monitoriza măsura în care sunt utilizate capacitățile contractate cu durată contractuală efectivă de peste un an sau pe trimestre recurente care acoperă cel puțin doi ani.

▼M1

3. **Definirea informațiilor tehnice necesare utilizatorilor rețelei pentru a dobândi accesul efectiv la sistem, definirea tuturor punctelor relevante pentru cerințele privind transparența și informațiile care trebuie publicate la toate punctele relevante și calendarul publicării acestora**

3.1. *Definirea informațiilor tehnice necesare utilizatorilor rețelei pentru a dobândi accesul efectiv la sistem*

3.1.1. Modul de publicare

1. Operatorii de sistem de transport comunică toate informațiile menționate la punctul 3.1.2 și la punctul 3.3 subpunctele 1-5 în felul următor:

(a) pe un website accesibil publicului, gratuit și care nu necesită înregistrare sau altă formă de angajament față de operatorul sistemului de transport;

(b) în mod periodic/continuu; frecvența se stabilește în funcție de modificările survenite și de durata serviciului;

(c) într-un format ușor de utilizat;

(d) în mod clar, cuantificabil, ușor accesibil și pe bază nediscriminatorie;

▼M2

(e) într-un format care poate fi descărcat de pe internet, care a fost convenit între operatorii de sisteme de transport și autoritățile de reglementare naționale – pe baza unui aviz de format armonizat, care urmează să fie furnizat de agenție – și care permite efectuarea de analize cantitative;

▼**M1**

(f) utilizând unități coerente, în special kWh (cu o temperatură de ardere de referință de 298,15 K) pentru conținutul energetic și m^3 (la 273,15 K și 1,01325 bar) pentru volum. Se va furniza factorul constant de conversie în conținut energetic. În afară de formatul de mai sus, se acceptă și publicarea în alte unități de măsură;

(g) în limba oficială sau limbile oficiale ale statului membru și în engleză;

▼**M2**

(h) toate datele se pun la dispoziție, începând de la 1 octombrie 2013, pe o platformă centrală la nivel de Uniune, instituită de ENTSOG pe baze rentabile.

▼**M1**

2. Operatorii de sistem de transport comunică, în timp util, de îndată ce le sunt accesibile, detalii cu privire la modificările concrete efectuate în privința tuturor informațiilor menționate la punctul 3.1.2 și la punctul 3.3 subpunctele 1-5.

3.1.2. Conținutul informațiilor publicate

Operatorii de sistem de transport publică cel puțin următoarele informații despre sistemele și serviciile lor:

(a) o descriere detaliată și completă a diferitelor servicii oferite și a tarifelor lor;

(b) diferitele tipuri de contracte de transport disponibile pentru aceste servicii;

(c) codul de rețea și/sau condițiile standard care definesc drepturile și responsabilitățile tuturor utilizatorilor rețelei, inclusiv:

1. contractele armonizate de transport și alte documente relevante;

2. în cazul în care este relevant pentru accesul la sistem, se specifică, pentru toate punctele pertinente definite la punctul 3.2 din prezenta anexă, parametrii relevanți de calitate a gazului, printre care cel puțin puterea calorică brută și indicele Wobbe și răspunderea sau costurile de conversie pentru utilizatorii rețelei, în cazul în care gazul nu corespunde acestor specificații;

3. în cazul în care este important pentru accesul la sistem, informații referitoare la cerințele de presiune, pentru toate punctele relevante;

4. procedura în cazul întreruperii capacității întreruptibile, inclusiv, acolo unde este cazul, momentul producerii, durata și categoria întreruperilor individuale (de exemplu *pro rata* sau pe principiul „primul sosit – ultimul întrerupt”);

(d) procedurile armonizate privind utilizarea sistemului de transport, inclusiv definițiile principalilor termeni;

▼**M1**

(e) dispozițiile privind alocarea capacității, gestionarea congestionării și procedurile de antisaturare și reutilizare;

(f) normele aplicabile comercializării capacității pe piața secundară în raport cu operatorul sistemului de transport;

(g) normele de echilibrare și metoda de calcul al taxelor de dezechilibru;

(h) dacă este cazul, nivelurile de flexibilitate și toleranță oferite în cadrul serviciilor de transport și al altor servicii și pentru care nu se percep taxe specifice, precum și orice oferte suplimentare și taxele corespunzătoare;

(i) o descriere detaliată a sistemului de gaz al operatorului de sistem de transport și a punctelor relevante de interconectare, astfel cum sunt definite la punctul 3.2 din prezenta anexă, precum și denumirile operatorilor de sistem sau de instalații interconectate;

(j) normele aplicabile pentru conectarea la sistemul aflat în exploatarea operatorului de sistem de transport;

(k) informațiile referitoare la mecanismele de urgență, în măsura în care acestea se află în responsabilitatea operatorului de sistem de transport, precum măsuri care pot duce la deconectarea grupurilor de clienți și alte norme de răspundere generală aplicabile operatorului de sistem de transport;

(l) procedurile convenite de operatorii de sistem de transport la punctele de interconectare și pertinente pentru accesul utilizatorilor rețelei la sistemele de transport respective, referitoare la interoperabilitatea rețelei, procedurile convenite de nominalizare, procedurile de corelare și alte proceduri convenite care stabilesc dispoziții referitoare la alocarea fluxurilor de gaz și echilibrare, inclusiv metodele utilizate;

(m) operatorii de sistem de transport publică o descriere detaliată și completă a metodologiei și procesului, inclusiv informații privind parametrii utilizați și principalele ipoteze folosite la calculul capacității tehnice.

3.2. *Definirea tuturor punctelor relevante pentru cerințele privind transparența*

1. Punctele relevante cuprind cel puțin:

(a) toate punctele de intrare și ieșire dintr-o rețea de transport exploatată de un operator de sistem de transport, cu excepția punctelor de ieșire conectate la un client final unic, precum și cu excepția punctelor de intrare racordate direct la o instalație de producție a unui producător unic stabilit în UE;

(b) toate punctele de intrare și ieșire care fac legătura între zonele de echilibrare ale operatorilor de sistem de transport;

▼**M1**

(c) toate punctele care fac legătura între rețeaua unui operator de sistem de transport și un terminal GNL, platformele gazifere fizice și instalațiile de depozitare și de producție, cu excepția cazului în care aceste instalații de producție beneficiază de o scutire în temeiul literei (a);

(d) toate punctele care fac legătura între rețeaua unui anumit operator de sistem de transport și infrastructura necesară pentru prestarea serviciilor auxiliare, definite la articolul 2 punctul 14 din Directiva 2009/73/CE.

2. Informațiile destinate clienților finali unici și instalațiilor de producție, care sunt excluse din definiția punctelor relevante descrise la punctul 3.2 subpunctul 1 litera (a), se publică în format cumulat, cel puțin pe zonă de echilibrare. În scopul aplicării prezentei anexe, se consideră că informațiile cumulate referitoare la clienții finali unici și la instalațiile de producție, care nu fac obiectul definiției punctelor relevante ce figurează la punctul 3.2 subpunctul 1 litera (a), constituie un punct relevant.

3. În cazul în care punctele dintre doi sau mai mulți operatori de transport sunt gestionate exclusiv de operatorii de transport în cauză, fără nicio implicare contractuală ori operațională din partea utilizatorilor de sisteme, sau în cazul în care punctele realizează racordul dintre un sistem de transport și un sistem de distribuție și nu există nicio congestie contractuală în aceste puncte, operatorii de sistem de transport sunt scutiți pentru punctele respective de la obligația de publicare a cerințelor în temeiul punctului 3.3 din prezenta anexă. Autoritatea națională de reglementare le poate solicita operatorilor de sistem de transport să publice cerințele în temeiul punctului 3.3 din prezenta anexă pentru anumite grupuri de puncte care fac obiectul scutirii sau pentru totalitatea lor. În această situație, informațiile, dacă sunt disponibile operatorilor de sistem de transport, se publică reunite și la un nivel semnificativ, cel puțin pentru fiecare zonă de echilibrare. În scopul aplicării prezentei anexe, se consideră că această reunire a punctelor constituie un aspect relevant.

3.3. *Informațiile care trebuie publicate la toate punctele relevante și calendarul publicării acestora*

1. La toate punctele relevante, operatorii de sistem de transport publică informațiile enumerate la literele (a)-(g), pentru toate serviciile prestate, inclusiv serviciile auxiliare (în special informații cu privire la amestecuri, la balastare și la conversie). Aceste informații se publică sub formă de valori numerice, pe perioade zilnice sau orare – egale cu cea mai mică perioadă de referință pentru rezervarea capacității și (re)nominalizare, precum și cu cea mai mică perioadă de stabilire pentru care se calculează taxe de dezechilibru. Dacă cea mai mică perioadă de referință nu este o perioadă zilnică, informațiile enumerate la literele (a)-(g) trebuie comunicate și pentru perioada zilnică. Aceste informații și actualizări se publică de îndată ce devin disponibile pentru operatorul de sistem („timp aproape real”).

(a) capacitatea tehnică pentru fluxuri în ambele direcții;

▼M1

(b) capacitatea contractată totală, fermă și întreruptibilă, în ambele direcții;

(c) nominalizările și renominalizările, în ambele direcții;

(d) capacitatea disponibilă, fermă și întreruptibilă, în ambele direcții;

(e) fluxuri fizice existente;

(f) întreruperile planificate și efective ale capacității întreruptibile;

(g) întreruperile planificate sau neplanificate ale serviciilor garantate, precum și informații privind restabilirea serviciilor garantate (mai exact, întreținerea sistemului și durata probabilă a eventualelor întreruperi cauzate de întreținere). Întreruperile planificate se publică cu cel puțin 42 de zile înainte;

▼M2

(h) cazurile de respingere a unor cereri, valabile din punct de vedere juridic, de produse de capacitate fermă cu durata de o lună sau mai mult, inclusiv numărul și volumul cererilor respinse; și

(i) în cazul licitațiilor, data și locul în care produsele de capacitate fermă cu durata de o lună sau mai mult au fost vândute la prețuri mai mari decât prețul de rezervă;

(j) data și locul în care nu a fost oferit niciun produs de capacitate fermă cu durata de o lună sau mai mult în cadrul procesului de alocare periodic;

(k) capacitatea totală pusă la dispoziție prin aplicarea procedurilor de gestionare a congestiei stabilite la punctele 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 și 2.2.5, pentru fiecare procedură de gestionare a congestiei în parte;

(l) literele (h)-(k) se aplică de la 1 octombrie 2013.

▼M1

2. La toate punctele relevante, informațiile menționate la punctul 3.3 subpunctul 1 literele (a), (b) și (d) se publică cu de cel puțin 18 luni înainte.

3. La toate punctele relevante, operatorii de sistem de transport publică, în mod constant, informații istorice referitoare la cerințele de la punctul 3.3 subpunctul 1 literele (a)-(g) pentru ultimii cinci ani.

4. Operatorii de sistem de transport publică zilnic valorile măsurate ale puterii calorifice nete sau indexul Wobbe la toate punctele relevante. Cifrele preliminare se publică cel târziu la trei zile după ziua de gaz (*gas day*) respectivă. Cifrele finale se publică în termen de trei luni de la încheierea respectivei luni.

5. Pentru toate punctele relevante, operatorii de sistem de transport publică anual capacitățile disponibile, capacitățile rezervate și tehnice pentru toți anii în care se contractează capacitatea plus un an, și cel puțin pentru următorii 10 ani. Aceste informații se actualizează cel puțin o dată pe lună sau mai frecvent, în cazul în care devin disponibile noi informații. Publicarea trebuie să reflecte perioada pentru care capacitatea este oferită pe piață.

▼**M1**

3.4. *Informații care trebuie publicate cu privire la sistemul de transport și calendarul publicării acestora*

1. Operatorii de sistem de transport asigură zilnic publicarea și actualizarea cantităților cumulate ale capacităților oferite și contractate pe piața secundară (mai exact, vândute de un utilizator de rețea unui alt utilizator de rețea), dacă operatorii de sistem de transport dispun de informații în acest sens. Aceste informații trebuie să includă următoarele specificații:

(a) punctul de interconectare la care se vinde capacitatea;

(b) tipul de capacitate, și anume de intrare, de ieșire, fermă, întreruptibilă;

(c) cantitatea și durata drepturilor de utilizare a capacității;

(d) tipul de vânzare, de exemplu transfer sau atribuire;

(e) numărul total de tranzacții/transferuri;

(f) orice alte condiții cunoscute de operatorul sistemului de transport, conform punctului 3.3.

În măsura în care aceste informații sunt furnizate de o terță parte, operatorii de sistem de transport sunt scutiți de la aplicarea acestei dispoziții.

2. Operatorii de sistem de transport publică condițiile armonizate în temeiul cărora vor accepta tranzacțiile cu capacitate (de exemplu, transferuri și atribuiri). Printre aceste condiții trebuie incluse cel puțin următoarele:

(a) o descriere a produselor standardizate care pot fi vândute pe piața secundară;

(b) termenele pentru implementarea/acceptarea/înregistrarea tranzacțiilor secundare. În cazul unor întârzieri, trebuie publicate motivele;

(c) notificarea operatorului de sistem de transport de către vânzătorul sau de către terța parte prevăzută la punctul 3.4 subpunctul 1 cu privire la numele vânzătorului și cumpărătorului și la specificațiile privind capacitatea, în conformitate cu punctul 3.4 subpunctul 1.

În măsura în care aceste informații sunt furnizate de o terță parte, operatorii de sistem de transport sunt scutiți de la aplicarea acestei dispoziții.

3. În ceea ce privește serviciul de echilibrare a sistemului pe care îl exploatează, fiecare operator de sistem de transport trebuie să comunice fiecărui utilizator al rețelei, pentru fiecare perioadă de echilibrare, volumele preliminare specifice de dezechilibru și datele privind costurile per utilizator individual al rețelei, în termen de cel târziu o lună de la sfârșitul perioadei de echilibrare. Datele finale ale consumatorilor deserviți conform profilurilor standardizate de încărcare pot fi transmise în termen de maximum 14 luni. În măsura în care aceste informații sunt furnizate de o terță parte, operatorii de sistem de transport sunt scutiți de la aplicarea acestei dispoziții. Comunicarea acestor informații trebuie să respecte confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

▼**M1**

4. În cazul în care se oferă servicii de flexibilitate, altele decât toleranțele, pentru accesul terței părți, operatorii de sistem de transport publică zilnic prognoze pentru ziua următoare cu privire la volumul maxim de flexibilitate, la nivelul rezervat al flexibilității și la flexibilitatea disponibilă pentru piață în ziua de gaz următoare. Operatorul de sistem de transport publică, de asemenea, informații *ex post* cu privire la utilizarea cumulată a serviciilor de flexibilitate la sfârșitul fiecărei zile de gaz. Dacă autoritatea națională de reglementare estimează că astfel de informații ar putea da naștere la eventuale abuzuri din partea utilizatorilor rețelei, ea poate decide să scutească operatorul de sistem de transport de la această obligație.

5. Operatorii de sistem de transport publică, pe zonă de echilibrare, volumul gazului din sistemul de transport la începutul fiecărei zile de gaz și estimarea volumului de gaz din sistemul de transport la sfârșitul fiecărei zile de gaz. Volumul de gaz estimat pentru sfârșitul zilei de gaz se actualizează din oră în oră, pe tot parcursul zilei de gaz. Dacă taxele de dezechilibru se calculează la fiecare oră, operatorul de sistem de transport publică volumul de gaz din sistemul de transport tot la fiecare oră. Ca alternativă, operatorii de sistem de transport publică, per zonă de echilibrare, poziția colectivă de dezechilibru a tuturor utilizatorilor la începutul fiecărei perioade de echilibrare și estimarea poziției colective de dezechilibru a tuturor utilizatorilor la sfârșitul fiecărei zile de gaz. Dacă autoritatea națională de reglementare estimează că astfel de informații ar putea da naștere la eventuale abuzuri din partea utilizatorilor rețelei, ea poate decide să scutească operatorul de sistem de transport de la această obligație.

6. Operatorii de sistem de transport oferă instrumente ușor de utilizat pentru calcularea tarifelor.

7. Operatorii de sistem de transport păstrează la dispoziția autorităților naționale relevante, pentru o perioadă de cel puțin cinci ani, evidențele efective ale tuturor contractelor de capacitate și orice alte informații legate de calcularea capacităților disponibile și de acordare a accesului la acestea, în special nominalizări și întreruperi individuale. Operatorii de sistem de transport trebuie să păstreze, pentru o perioadă de minimum 5 ani, documente cu privire la toate informațiile relevante enumerate la punctul 3.3 subpunctele 4 și 5 și să le pună la dispoziția autorității de reglementare, la cererea acesteia. Ambele părți au obligația de a respecta confidențialitatea informațiilor comerciale.

▼B

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1775/2005	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
—	Articolul 3
—	Articolul 4
—	Articolul 5
—	Articolul 6
—	Articolul 7
—	Articolul 8
—	Articolul 9
—	Articolul 10
—	Articolul 11
—	Articolul 12
Articolul 3	Articolul 13
Articolul 4	Articolul 14
—	Articolul 15
Articolul 5	Articolul 16
—	Articolul 17
Articolul 6	Articolul 18
—	Articolul 19
—	Articolul 20
Articolul 7	Articolul 21
Articolul 8	Articolul 22
Articolul 9	Articolul 23
Articolul 10	Articolul 24
Articolul 11	Articolul 25
Articolul 12	Articolul 26
Articolul 13	Articolul 27
Articolul 14	Articolul 28
Articolul 15	Articolul 29

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1775/2005	Prezentul regulament
Articolul 16	Articolul 30
—	Articolul 31
Articolul 17	Articolul 32
Anexa	Anexa I